ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013 - Τεύχος 123

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
18ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

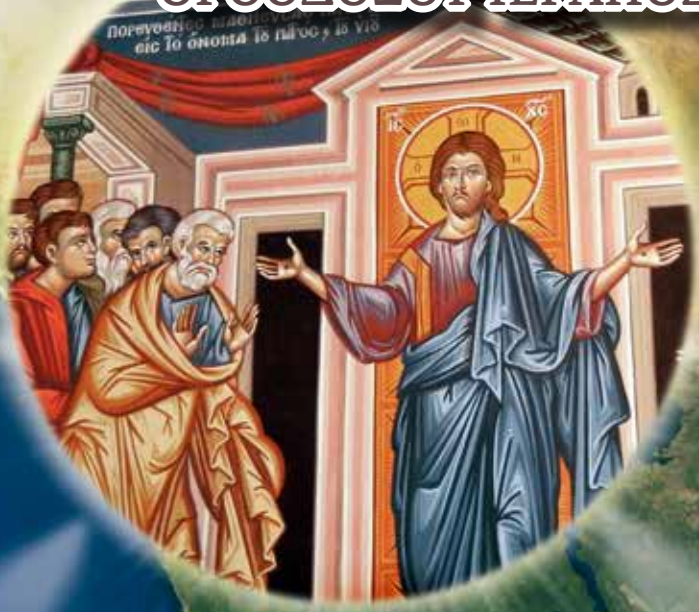

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἱεραποστολή
ἀνά τήν οἰκουμένην σήμερα

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.

- **ΘΗΒΑ:** όδός **Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου**, Τ.Κ. 32200
  τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00}-6^{30} μ.μ. κάθε Τρίτη, 10^{00}-12^{00} π.μ. κάθε Τετάρτη, 10^{00}-11^{00} π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** όδός Ἡσιόδου 5
  (ἔναντι μικροῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Νικολάου), Τ.Κ. 32100
  τηλέφωνα: (22610) - 22856 & 80216
  ὧρες λειτουργίας: 5^{30}-7^{00} μ.μ. καθημερινῶς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ "ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ":** Θερινούς μῆνες εἰς Ἀνάληψιν Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
  τηλέφωνο: 22670 - 31290.
  Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.
- **ΙΤΕΑ ΑΜΦΙΣΣΗΣ:** όδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
  τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00} -7^{00} μ.μ. καθημερινῶς
  ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** όδός Συνταγματάρχου Ψαρροῦ 100, Τ.Κ. 33055
  τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
  ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς
  ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

«ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ»

Πρόεδρος:
Μαρία Γεωργούλα, Θεολόγος-Φιλόλογος
Ἀντιπρόεδρος:
Θεοδώρα Σκορδᾶ, Ἀξιωματικός ἐ.ἀ
Γραμματεύς:
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου, Θεολόγος
Ταμίας:
Μαρία Σταυριανοῦ, Οἰκονομολόγος
Μέλη:
Χαρίλαος Ἰωάννου, Ἀξιωματικός ἐ.ἀ
Γεώργιος Μεθυμάκης,
συνταξιοῦχος Ταχυδρομικός,
Ἀργυρώ Σώχου συνταξιοῦχος Ἰδιωτ. τομέα,

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Γιά τή διευκόλυνση τῶν δωρητῶν μας
ἀνοίξαμε στό ὄνομα τοῦ Ὁμίλου μας
καί μέ τίτλο:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
λογαριασμό στήν
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
με ἀριθμό: **143/540.033-38**
καί στήν **ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ**
με ἀριθμό: **86347601**.

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τή μία ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδώσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική
σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

Γιά τούς κατοίκους τοῦ Ἐξωτερικοῦ
IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**
BIC: ETHNGRAA

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαῖο περιοδικό, ἰδιοκτησία τοῦ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.

Ὁδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 8626-700.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Ἐπιτροπή Ἐπιμέλειας Ὕλης
Χαρίλαος Ἰωάννου, Μαρία Γεωργούλα
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου

Ἐπιτροπή Ἐπιμέλειας Ἐκδοσης
Χαρίλαος Ἰωάννου, Μαρία Γεωργούλα
Μαρία Σταυριανοῦ

Ἐκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υἱοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε.
Ἀνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Ἀχαρνῶν, 136 71
τηλ. 210 3410-436, www.lyhnia.gr

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΠΟΡΑ

Ἡ Δ' Κυριακή τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ μᾶς εἶναι γνωστή ὡς ἡ Κυριακή τοῦ σπορέως, λόγῳ τοῦ ὅτι ἀναγινώσκεται ἀπό τό Ἱερό Εὐαγγέλιο ἡ παραβολή τοῦ σπορέως. Καί γι' αὐτό ἐπίσημα ἀρχίζει σήμερα ἡ νέα πνευματική σπορά μέ τά Θεῖα Κηρύγματα, καί ἰδίως τά ἑσπερινά, μέ τίς ἱεραποστολικές συναντήσεις μέ τά Κατηχητικά Σχολεῖα γιά τήν χριστιανική νεολαία μας καί τούς Ἁγιογραφικούς Κύκλους Μελέτης τῶν Θείων Γραφῶν.

Ποιός εἶναι ὁ σπορεύς, ὁ σποριᾶς, ὁ γεωργός, ποιός εἶναι ὁ σπόρος καί ποιό εἶναι τό ἔδαφος, τό χωράφι τῆς

Ο πνευματικός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Μητροπολίτης Κυθήρων & Αντικυθήρων κ.κ. Σεραφείμ

«Ὁ Χριστός εἶναι ὁ σπείρων, ὁ παντοτεινός σποριᾶς. Διότι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ δέν σταματᾶ ποτέ νά σπέρνη κάθε φορά τόν λόγο τοῦ Θεοῦ στίς ψυχές μας. Γιατί, ὄχι μόνο ὅταν διδάσκη, ἀλλά καί μέ τήν δημιουργία του αὐτή καί μέ ὅσα κάνει καθημερινά γιά μᾶς, σπέρνει στίς ψυχές μας τά ἀγαθά σπέρματα»

παραβολῆς αὐτῆς τοῦ Θείου Διδασκάλου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Στήν παραβολή τοῦ σπορέως ὁ καλός σπορεύς καί γεωργός εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὁ μέγας καί αἰώνιος Διδάσκαλος τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ ἱερός ἑρμηνευτής Θεοφύλακτος τονίζει τά ἑξῆς (σέ ἁπλῆ γλῶσσα): ***«Ὁ Χριστός εἶναι ὁ σπείρων, ὁ παντοτεινός σποριᾶς. Διότι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ δέν σταματᾶ ποτέ νά σπέρνη κάθε φορά τόν λόγο τοῦ Θεοῦ στίς ψυχές μας. Γιατί, ὄχι μόνο ὅταν διδάσκη, ἀλλά καί μέ τήν δημιουργία του αὐτή καί μέ ὅσα κάνει καθημερινά γιά μᾶς, σπέρνει στίς ψυχές μας τά ἀγαθά σπέρματα»***. Καί σέ ἄλλο σημεῖο προσθέτει : ***«Δικός του ἦταν ὁ λόγος τῆς Θείας Διδασκαλίας Του καί ὄχι ξένος. Διότι οἱ μέν Προφῆτες ὅσα ἔλεγαν, δέν ἦταν δικά τους λόγια, ἀλλά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Γι' αὐτό ἔλεγαν, Αὐτά λέγει ὁ Κύριος. Ὁ δέ Χριστός εἶχε τόν δικό Του σπόρο. Γι' αὐτόν τόν λόγο, ὅταν δίδασκε δέν ἔλεγε, ὅτι «Τάδε λέγει Κύριος», ἀλλά «Ἐγώ λέγω ὑμῖν»***.

Καί ἄλλος ἐκκλησιαστικός ἑρμηνευτής συμπληρώνει τά ἑξῆς : ***«Δέν δανείζεται λόγο ὁ Ἰησοῦς Χρι-***

στός, ἀφοῦ εἶναι Λόγος Θεοῦ κατά φύσιν. Δέν ἦταν πιά δικός τους σπόρος ἡ διδασκαλία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, οὔτε κάποιου ἄλλου ἀπό τούς Ἀποστόλους ἤ τούς Προφῆτες, ἀλλά ἦταν μέν σπόρος, ὄχι ὅμως δικός τους, ἀλλά τόν πῆραν ἀπό τόν Χριστό ἤ τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ὁ Χριστός ὅμως ἔχει τό δικό του σπόρο, μέ τό νά προσφέρη τήν Θεία διδασκαλία Του ἀπό τή δική Του θεία φύσι».

Μετά ἀπό τόν Θεάνθρωπο Κύριό μας ὡς ἑπόμενοι σπορεῖς ἔρχονται οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, οἱ ἅγιοι Πατέρες, οἱ Ἐπίσκοποι, Ἱερεῖς καί λοιποί Κήρυκες καί πνευματικοί ἐργάτες τῆς Ἐκκλησίας μας.

Οἱ καρδιές τῶν ἀνθρώπων εἶναι τό πνευματικό ἔδαφος καί ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ σπόρος. Οἱ καρδιές μας μποροῦν νά δεχθοῦν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί νά καρποφορήσουν, νά κάνουν τούς καρπούς τους. Ἀλλά ἄν ὁ θεῖος λόγος δέν πέση στίς καρδιές μας, αὐτές μόνες καί μέ τή δική τους δύναμι δέν μποροῦν νά ἀποδώσουν κάποιο ἀξιόλογο πνευματικό καρπό.

Ἡ βασική φροντίδα μας λοιπόν πρέπει νά εἶναι νά πέση ὁ σπόρος τοῦ Θεοῦ, δηλ. ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, στό πνευματικό μας ἔδαφος, δηλ. στίς καρδιές μας. Γιά ποιό ἄλλο σκοπό ἔχουμε τόν σπόρο στήν Ἁγία Γραφή, ἄν αὐτός δέν σπαρῆ στίς καρδιές μας; Καί γιά ποιο λόγο ἔχουμε τό ἔδαφος στίς καρδιές μας, παρά μόνο γιά νά καλλιεργηθῆ αὐτό πνευματικά μέ τή σπορά τοῦ Θείου λόγου; ***«Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ***, σύμφωνα μέ ἕνα διακεκριμένο ἐκκλησιαστικό ἑρμηνευτή τοῦ περασμένου αἰῶνος, ***εἶναι μέρος τῆς τροφῆς, τήν ὁποία αὐτός ὁ Θεός ἔδωσε στόν ἄνθρωπο, γιά νά ζῆ μέ αὐτή. Εἶναι ἡ πνευματική ἐνίσχυσις, τήν ὁποία μᾶς ἐπρομήθευσε γιά τήν συντήρησι τοῦ πνευματικοῦ συστατικοῦ πού ἔχουμε μέσα μας, τῆς ψυχῆς μας. Ἡ ψυχή ἔχει ἀνάγκη νά τρέφεται, ὅπως τρέφεται καί τό σῶμα, μέ τροφή κατάλληλη καί ταιριαστή στή φύσι της. Μᾶς δόθηκε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, γιά νά διδασκόμαστε τά καθήκοντά μας πρός τόν Θεόν καί τόν πλησίον μας. Γιά νά μᾶς δείχνη ἀπό ποιό ὕψος ξεπέσαμε μέ τήν ἁμαρτία καί σέ ποιό ὕψος πάλι καλούμαστε νά ἀνέβωμε μέ τά φτερά τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης»***.

Οἱ καρδιές τῶν ἀνθρώπων εἶναι τό πνευματικό ἔδαφος καί ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ σπόρος. Οἱ καρδιές μας μποροῦν νά δεχθοῦν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί νά καρποφορήσουν, νά κάνουν τούς καρπούς τους.

Αὐτόν τόν θεῖο σπόρο, ὁ ὁποῖος μέσῳ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν διαδόχων τους Ἐπισκόπων καί Ἱερέων ἔφθασε καί φθάνει στά πέρατα τοῦ κόσμου, ἄς ὑποδεχθοῦμε στό πνευματικό μας γεώργιο, τίς καρδιές μας, καί κατά τό ἀρξάμενο νέο ἐκκλησιαστικό ἔτος.

Ὁ Μητροπολίτης
Ὁ Κυθήρων Σεραφείμ

ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Αιώνια σύμβολα ανυποχώρητης αντίστασης στο παντοίο κακό

Την 20η Ιουλίου η Εκκλησία μας γιόρτασε τη μνήμη του αγίου ενδόξου Προφήτου Ηλιού του Θεσβίτου. Κανένα άλλο πρόσωπο της Παλαιάς Διαθήκης δεν συγκίνησε τόσο τη λαϊκή ευσέβεια όσο ο Προφήτης Ηλίας. Προς τιμήν του σέ όλο το χριστιανικό κόσμο υπάρχουν εκκλησίες, ξωκλήσια, προσκυνητάρια, που είναι μάρτυρες της ξεχωριστής αγάπης των χριστιανών στο πρόσωπό του. Γιατί ο Ηλίας είναι «Ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς» που διακρινόταν για το θερμό του ζήλο, την ανυποχώρητη αντίσταση στο παντοίο κακό, το άκαμπτο φρόνημα, τον αμείλικτο έλεγχο της κρατικής αυθαιρεσίας, αιώνια πλήν ανεκπλήρωτα ζητούμενα.

Ο Ηλίας είναι «Ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς» που διακρινόταν για το θερμό του ζήλο, την ανυποχώρητη αντίσταση στο παντοίο κακό, το άκαμπτο φρόνημα, τον αμείλικτο έλεγχο της κρατικής αυθαιρεσίας, αιώνια πλήν ανεκπλήρωτα ζητούμενα

Έζησε τον 9ο αιώνα π.Χ, όταν βασίλευε ο Αχαάβ (873-854 π.Χ) και η δυναμική Ιεζάβελ, η οποία υπονόμευσε με κάθε τρόπο την πίστη του λαού επιδιώκοντας να επιβάλει ως κρατική τη λατρεία του Βάαλ-Μελκάρτ. Πλήθος λαού εγκατέλειψε τη λατρεία του ενός Θεού και προσεχώρησε στην ξενόφερτη πολυθεΐα.

Στην περίοδο της βασιλείας του Αχαάβ με κέντρο το παλάτι και διεφθαρμένους συνεργούς, πολίτες και κρατικούς λειτουργούς, η κατάσταση ήταν απελπιστική. Κρατική αυθαιρεσία, διαφθορά και οργανωμένη προσπάθεια απομακρύνσεως του λαού από τις πατροπαράδοτες αξίες. Ο λαός αρχίζει σιγά-σιγά να επηρεάζεται από τις θρησκείες των γύρω λαών και τα έθιμά τους, με αποτέλεσμα την αλλοίωση της εθνικής φυσιογνωμίας και ταυτότητάς του. Και τότε, ο Θεός έστειλε τον Ηλία. «Ήταν σαν τη φωτιά κι ο λόγος του έκαιγε σαν τη λαμπάδα...» Εμφανίζεται στον Αχαάβ και τον επιτιμά με σκληρότατη γλώσσα, επισύροντας έτσι την οργή της Ιεζάβελ.

Αλλά τον ίδιο καυστικό έλεγχο εφήρμοσε και στο γιο του Οχοζία που συνέχισε την τακτική του πατέρα του, μένοντας στην ιστορία ως το αιώνιο σύμβολο της ανυποχώρητης αγωνιστικότητας.

Μπροστά στήν οσιακή μορφή του Τιμίου Προδρόμου υποκλινόμαστε με δέος και σεβασμό καθώς τον συναντούμε μέσα απο την θλιβερή ανάμνηση της επετείου του αποκεφαλισμού του. Η αποτομή της τιμίας κεφαλής του Τιμίου Προδρόμου, του τελευταίου προφήτη του Ισραήλ, του πρώτου Αγίου της Εκκλησίας μας, είναι ενα από τα αισχρά εγκλήματα που στιγματίζουν την ιστορία του κόσμου μας. Απόστολος, ομολογητής, μάρτυρας, όσιος καί δίκαιος υπήρξε ο Τίμιος Πρόδρομος. Σάν λυχνάρι φώτισε αρκετούς καθημένους εν σκότει και σκιά θανάτου, ανθρώπους, να αναγνωρίσουν στο πρόσωπο του Χριστού τον Μεσσία.

Η γέννησή του θαυμαστή... Η ζωή

του ασκητική... στερήσεις... κακουχίες, εγκράτεια, αυταπάρνηση.

Με τη διαδασκαλία του εξαφάνισε την ατομικότητά του για να φανεί το φως του Χριστού. Είναι ο μόνος άνθρωπος τον οποίο ο ίδιος ο Κύριος χαρακτήρισε ως «μείζονα ἐν γεννητοῖς γυναικῶν (Ματθ. 11,11. πρβλ. Λουκ. 7,28)». Έζησε στην ἐποχή του βασιλιά Ηρώδη και ήταν σύγχρονος του Κυρίου. Μέ μορφή ηλιοκαμένη, σοβαρός, αξιοπρεπής καί δυναμικός, ο Ιωάννης φανέρωνε αμέσως, φυσιογνωμία έκτακτη και υπέροχη. Είχε όλα τα προσόντα μεγάλου και επιβλητικού κήρυκα του Θείου Λόγου.

Έτσι με μεγάλη χάρη κήρυττε «τα πλήθη». Κατακεραύνωνε και χτυπούσε σκληρά τη φαρισαϊκή αλαζονική έπαρση, που κάτω από το εξωτερικό ένδυμα της ψευτοαγιότητας έκρυβε τις πιό απδιαστικές πληγές ψυχικής σκληρότητας και ακαθαρσίας. Με το κήρυγμα και τη ζωή του, υπήρξε έλεγχος καί κρίση για τον Ηρώδη. «Οὐκ ἐξεστὶ σοὶ ἔχειν, τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου». Δεν σου επιτρέπεται από το νόμο του Θεού να έχεις τή γυναίκα του αδελφού σου, ο οποίος ζή ακόμα. Τα λόγια του αποτελούσαν μαχαιριές στις διεφθαρμένες συνειδήσεις του Βασιλιά Ηρώδη Αντύπα και της παράνομης συζύγου του Ηρωδιάδος.

Είναι γνωστά τα γεγονότα του αποκεφαλισμού του. Έτσι ὁ ένδοξος Πρόδρομος του Σωτήρα θα παραμείνει στους αιώνες υπόδειγμα σε όλους όσους θέλουν να υπηρετούν την αλήθεια και να αγωνίζονται κατά της διαφθοράς, ανεξάρτητα από κινδύνους και θυσίες.

Στην ελεγκτική του στάση βλέπουμε την προφητική φωνή της εκκλησίας μέσα στον κόσμο. Η εκκλησία έχει την προφητική κλήση και την αποστολή με την Αλήθειά Της να γίνεται κριτής, φύλακας και οδηγός της κοινωνίας μέσα στην οποία ζει. Ο προφητικός λόγος της δεν συμβιβάζεται και δεν ταυτίζεται με τις τάσεις και τις αντιλήψεις του σύγχρονου κόσμου. Πρέπει να αντιδρά όταν αδίστακτα αναποδογυρίζονται αξίες και αρχές, όταν παραμερίζονται και γελοιοποιούνται ηθικές και συνειδήσεις. Και δυστυχώς στις μέρες μας η χώρα μας παρουσιάζει την ηθική σήψη της εποχής του Προφήτη Ηλία και του Τιμίου Προδρόμου. Αυθαιρεσίες, διαφθορά, συστηματική υπονόμευση των αξιών και της πίστης που στήριξε και έθρεψε το λαό μας, πόλεμος στην εκκλησία και επιχείρηση απαξίωσης των ταγών της, διαφθορά στη δημόσια διοίκηση και στη δικαιοσύνη, άδικες αποφάσεις, οργανωμένη προσπάθεια παραχάραξης της εθνικής φυσιογνωμίας και αλλοίωσης της ταυτότητάς μας στο όνομα μιας ακατανόητης πολυπολιτισμικότητας και μιας ισοπεδωτικής παγκοσμιοποίησης. Όλα αυτά υποσκάπτουν το ήθος του λαού και απειλούν την ύπαρξή του: Εκεί που φθάσαμε μόνον ο Θεός μπορεί να μας σώσει. Και τότε ο Θεός έστειλε τον Ηλία και τον Ιωάννη Πρόδρομο. Ας ελπίσουμε, ότι και τώρα ο Θεός θα μας λυπηθεί και θα μας στείλει κάποιον Ηλία, κάποιον Πρόδρομο, με πύρινο λόγο, με άκαμπτο φρόνημα, ανυποχώρητο ελεγκτή κάθε παρανομίας, αδιάφθορο τιμητή κάθε παρεκκλίσεως.Αυτόν χρειαζόμαστε σήμερα.

Ο ένδοξος Πρόδρομος του Σωτήρα θα παραμείνει στους αιώνες υπόδειγμα σε όλους όσους θέλουν να υπηρετούν την αλήθεια και να αγωνίζονται κατά της διαφθοράς, ανεξάρτητα από κινδύνους και θυσίες

Μαρία Γεωργούλα
Πρόεδρος Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Ἡ «Ἱεραποστολή» τῶν νέων αἱρέσεων στήν Ἑλλάδα καί στόν κόσμο σήμερα.
(Μέρος Α΄)

Ο π.Αρσένιος Βλιαγκόφτης παρουσιάζει την εισήγησή του.

Τό πρόβλημα

Ἀπό τή δεκαετία τοῦ 1970 καί μετά, στήν Ἑλλάδα καί γενικότερα στόν δυτικό κόσμο, ὑπάρχει ἀνάμεσα στά ἄλλα προβλήματα καί αὐτό πού ἀκούει στό ὄνομα σύγχρονες αἱρέσεις. Τό ἴδιο αὐτό πρόβλημα παρουσιάζεται ἰδιαίτερα ἔντονο στίς χῶρες τοῦ πρώην ὑπαρκτοῦ σοσιαλισμοῦ, μετά τήν κατάρρευση τῶν ἐκεῖ καθεστώτων.

Πρόκειται γιά ἕνα θέμα πού τίθεται σέ πολλά ἐπίπεδα (θρησκευτικό, κοινωνικό, οἰκονομικό, νομικό κ.λ.π.) καί μέ τό ὁποῖο ἀσχολοῦνται ἀπό τό 1980 καί μετά ἀκόμη καί διευρωπαϊκά ὄργανα καί ἐθνικά κοινοβούλια.

Ἔχει καθιερωθεῖ τά τελευταῖα χρόνια καί στήν Ἑλλάδα νά χρησιμοποιεῖται γιά τήν περιγραφή τοῦ φαινομένου αὐτοῦ ὁ ὅρος σέκτα ἤ σεκτικό φαινόμενο, γιά νά διακριθοῦν οἱ σύγχρονες αἱρέσεις ἀπό τίς παλαιότερες, πού ταλαιπώρησαν τήν Ἐκκλησία ἤ καί ἀπό τίς σύγχρονες δογματικές ἀποκλίσεις ἀπό τήν αὐθεντική χριστιανική πίστη (παπισμός, προτεσταντισμοί κ.ἄ.)

Οἱ σύγχρονες αἱρέσεις ἤ σέκτες στοχεύουν κυρίως στό νά ἀποκτήσουν ἐξουσία ἐπάνω σέ ἀνθρώπους, τούς ὁποίους στή συνέχεια θά ἐκμεταλλευθοῦν παντοιοτρόπως καί κυρίως οἰκονομικά.

Ὁ Ρόν Χάμπαρντ ἱδρυτής τῆς διαβόητης διεθνῶς Σαϊεντολογίας εἶχε δηλώσει στή δεκαετία τοῦ ’50: « Ἂν θέλετε νά κερδίσετε ἕνα ἑκατομμύριο δολλάρια, τό καλύτερο πού ἔχετε νά κάνετε εἶναι νά δημιουργήσετε μία δική σας θρησκεία». Αὐτό ἀκριβῶς ἔκανε καί ὁ ἴδιος.

Ἔτσι ἀπό τή Γαλλική «Διυπουργική Ἀποστολή ἀγώνα ἐναντίον τῶν σεκτῶν», πού λογοδοτεῖ στόν ἴδιο τόν Γάλλο πρωθυπουργό, δίδεται ὁ ἑξῆς ὁρισμός γιά τό τί εἶναι σέκτα: «Σέκτα εἶναι μία ὀργάνωση μέ ὁλοκληρωτική δομή, ἡ ὁποία, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐάν διακηρύσσει ἤ ὄχι θρησκευτικούς σκοπούς, προσβάλλει τά ἀνθρώπινα δικαιώματα καί τήν κοινωνική ἰσορροπία» (Ἀναφορά Ἰανουαρίου 1999, σελ. 44).

Μερικές ἀπό τίς πιό γνωστές σέκτες μέ διεθνῆ δραστηριότητα εἶναι καί οἱ παρακάτω, ὅπως τίς καταγράφει σχετική ἔκθεση τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς τοῦ 1995: Ἐκκλησία τῆς Σαϊεντολογίας, Ὑπερβατικός Διαλογοσμός (τοῦ Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι), Ὀργάνωση Νέα Ἀκρόπολη, Κέντρο Γνωστικῶν Σπουδῶν, Κέντρο πληροφόρησης Osho (γκουρού Ραζνίς), Lectrorium Rosicruccianum (Ροδόσταυροι), Κύκλος Wicca (μάγισσες), Ὀργάνωση Sri Chinmoy, Συνείδηση τοῦ Κρίσνα, Ὁλοσοφική Κοινότητα Γαλλίας,

Ἡ Οἰκογένεια (πρώην «Παιδιά τοῦ Θεοῦ» τοῦ Μῶ), Τάγμα τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀνατολῆς (σατανιστές), Soka Gakkai καί ἄλλες πολλές (800 περίπου ἀπαριθμοῦνται στή Γαλλία). Σημειωτέον ὅτι ἡ συμπερίληψη ὀργανώσεων στόν κατάλογο σεκτῶν τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς δέν εἶχε κριτήρια θεολογικά, ἀλλά μόνον καί καθαρῶς κοινωνικά. Δηλαδή τό ἐάν καί κατά πόσον μία ὀργάνωση εἶναι ἐπικίνδυνη γιά τήν ἀνθρώπινη προσωπικότητα καί τήν κοινωνία.

Οἱ σύγχρονες αἱρέσεις ἤ σέκτες στοχεύουν κυρίως στό νά ἀποκτήσουν ἐξουσία ἐπάνω σέ ἀνθρώπους, τους ὁποίους στή συνέχεια θά ἐκμεταλλευθοῦν παντοιοτόπως καί κυρίως οἰκονομικά

Στήν Ἑλλάδα, ἤδη πρίν ἀπό δέκα χρόνια, κατεγράφησαν 422 Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ὀρθόδοξη πίστη. Ἡ πατρίδα μας ἀποτελεῖ, δυστυχῶς, ξέφραγο ἀμπέλι γιά τίς σέκτες. Κάποιες ἀπό αὐτές μεταφέρουν ἐδῶ τά εὐρωπαϊκά τους κέντρα, ἐνῶ συγχρόνως διαμαρτύρονται ὅτι ἐδῶ καταπιέζονται! Ἄλλες ἐπιτυχεῖς ὀνομασίες πού περιγράφουν τή δράση τῶν σεκτῶν εἶναι: καταστροφικές λατρεῖες (ὁ ὅρος χρησιμοποιεῖται κυρίως στίς Η.Π.Α.), ἐλευθεροκτόνες ὀργανώσεις καί ψυχοναρκωτικά.

Τά αἴτια

Τά αἴτια τοῦ φαινομένου εἶναι πολλά. Ἀναφέρουμε ἐν συντομίᾳ τά κυριότερα: 1) Ἡ χρεωκοπία τῶν ἀνθρωποκεντρικῶν συστημάτων πού ἐδημιούργησε ἀπό τήν Ἀναγέννηση καί μετά ὁ δυτικός ἄνθρωπος. «Ὁ θάνατος τοῦ Θεοῦ» πού ἐκήρυξε ὁ Νίτσε, δηλαδή ὁ ἐξοβελισμός τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἀπό τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου, τόν ἔστρεψε στήν ἀναζήτηση καί ἐξεύρεση ἑνός πλήθους ψεύτικων θεῶν. Αὐτό ἦταν τό ἀποτέλεσμα τῆς ἀναζητήσεως νοήματος ζωῆς μακριά ἀπό τήν πηγή τῆς Ζωῆς.

2) Ἡ διάψευση τῶν ἐλπίδων πού ἐβάσισε ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος ὅτι μέ τήν ἐπιστήμη, τήν τεχνολογία, τήν πολιτική καί τήν οἰκονομία θά δημιουργοῦσε μόνος του -χωρίς τόν Θεό- ἕναν παράδεισο στή γῆ.

3) Οἱ ἐλλείψεις καί τά ποιμαντικά κενά ἡμῶν τῶν χριστιανῶν.

Δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε πάντως, ὅτι -ἀνεξαρτήτως τῶν δικῶν μας εὐθυνῶν- τό «μυστήριον τῆς ἀνομίας» ἐνεργεῖται στόν κόσμο, ἀφοῦ πατέρας κάθε αἱρέσεως καί πλάνης εἶναι ὁ ἴδιος ὁ διάβολος. Μήν ξεχνοῦμε ἐπίσης ὅτι οἱ ἐπιτυχίες καί ἡ διάδοση τῶν σεκτῶν ὀφείλονται στήν εὐρύτατη προπαγάνδισή τους διεθνῶς μέ κάθε μέσο καί ἄφθονο χρῆμα.

Τί πιστεύουν.

Οἱ σέκτες ἀποτελοῦν ψηφίδες τοῦ μωσαϊκοῦ τῆς λεγομένης Νέας Ἐποχῆς ἤ Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου. Πρόκειται γιά Ὁμάδες ἀποκρυφιστικές, γκουρουιστικές, ἰνδουιστικές, βουδδιστικές, νεογνωστικές, νεοπαγανιστικές, νεοσατανιστικές, πνευματιστικές, ψυχολατρεῖες κ.ἄ.

Βασικά δόγματα πίστεως αὐτοῦ τοῦ χώρου πού ἀντλοῦνται ἀπό τίς ἀνατολικές θρησκεῖες (ἰνδουϊσμό-βουδδισμό) καί τόν ἀποκρυφισμό εἶναι:

α) Ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀπό τή φύση

του Θεός. Δέν χρειάζεται κανείς ἔξω ἀπό τόν ἑαυτό του γιά νά σώσει τόν ἄνθρωπο.

β) Ὅτι ἔρχεται ἕνας νέος μεσσίας, ὁ Χριστός τῆς Νέας Ἐποχῆς. Ὁ Χριστιανισμός εἶναι ξεπερασμένος.

γ) Ὅτι στή συνειδητοποίηση τῆς θεϊκῆς του φύσης φθάνει κανείς χρησιμοποιώντας τίς τεχνικές τῆς γιόγκα καί τοῦ διαλογισμοῦ. Οἱ τεχνικές ὅμως αὐτές εἶναι στήν πραγματικότητα τεχνικές αὐτοϋπνωσης. Παραπλανητικά οἱ σέκτες ἰσχυρίζονται ὅτι δῆθεν οἱ τεχνικές αὐτές ταυτίζονται μέ τή χριστιανική προσευχή.

δ) Ὅτι τά πάντα ὑπακούουν στόν «νόμο»τοῦ κάρμα καί τῶν μετενσαρκώσεων.

Οἱ σέκτες παρουσιάζονται ὡς θρησκεῖες, ἐνῶ δέν εἶναι. Οἱ σέκτες, ὅπως εἴπαμε, στοχεύουν στό νά ἀποκτήσουν δύναμη, χρήματα καί ἐξουσία ἐπάνω σέ ἀνθρώπους. Μερικές ἀπό αὐτές εἶναι παγκόσμιοι οἰκονομικοί κολοσσοί, ὅπως ἡ Σαϊεντολογία, ἡ Ἑνωτική Ἐκκλησία τοῦ Μούν καί οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ.

Οἱ σέκτες θορυβοῦν διεκδικώντας τό δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καί κάνουν πώς ξεχνοῦν τά αὐτονόητα: ὅτι τό δικαίωμα αὐτό ἰσχύει γιά τίς «γνωστές θρησκεῖες», πού ἔχουν γνωστά καί ὄχι κρύφια δόγματα καί ἀνοικτή καί ὄχι κρυφή λατρεία. Ἰσχύει ἐπίσης γιά ὅσους παρουσιάζονται ὡς θρησκεῖες καί ὄχι ὡς σύλλογοι μέ ποικίλα προσωπεῖα, ὅπως κάνουν οἱ σέκτες. Π.χ. τό ἐν Ἑλλάδι παράρτημα τῆς Σαϊεντολογίας ἐμφανιζόταν μέχρι τό 1997 ὡς «Κέντρο Ἐφαρμοσμένης Σοφίας Ἑλλάδος». Ἐπίσης ἡ θρησκευτική ἐλευθερία ἰσχύει ἐφ'ὅσον δέν ἐπιδίδεται κανείς σέ παράνομες δραστηριότητες.

Το Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο μέ Ψήφισμά του τό 1998 συνιστᾶ νά μήν χορηγεῖται τό καθεστώς τῆς θρησκείας σέ καμμία ὀργάνωση ἤ ὁμάδα χωρίς προηγούμενη ἐπισταμένη ἔρευνα γιά να διαπιστωθεῖ ἐάν πράγματι εἶναι θρησκεία. Αὐτό δυστυχῶς δέν ἰσχύει στή χώρα μας, ὅπου μέ βαση τό ἀμφιλεγόμενο «δικαίωμα αὐτοπροσδιορισμοῦ»ἔχουν δοθεῖ ἄδειες λειτουργίας εὐκτηρίων οἴκων σέ διάφορες ὁμάδες καί κυρίως στούς «Χριστιανούς Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ».

Πῶς δρᾶ μία σέκτα.

Οἱ σέκτες καταφέρνουν μέσῳ πλύσεως ἐγκεφάλου νά καταργήσουν τήν προσωπική σκέψη καί νά μεταβάλουν ἐλεύθερους ἀνθρώπους σέ ἄβουλα «ρομπότ». Γιά νά τό πετύχουν αὐτό χρησιμοποιοῦν ὅλες τήν ἴδια περίπου τακτική: Ὁ ἀρχηγός τους παρουσιάζεται ὡς «θεϊκός Δάσκαλος». Μέ τήν ἰδιότητα του αὐτή διεκδικεῖ τήν ἀπόλυτη-θεϊκή αὐθεντία. Ὁ «θεϊκός Δάσκαλος»καί ἡ Ὀργάνωση ἀποτελοῦν τήν μοναδική συνταγή σωτηρίας γιά τό ἄτομο, τήν κοινωνία καί ὁλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα (βλ. π.χ ὀργάνωση τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ»).Ὅ,τι βρίσκεται ἔξω ἀπό τήν

Οἱ σέκτες καταφέρνουν μέσῳ πλύσεως ἐγκεφάλου νά καταργήσουν τήν προσωπική σκέψη καί νά μεταβάλουν ἐλεύθερους ἀνθρώπους σέ ἄβουλα «ρομπότ».

ὀργάνωση δαιμονοποιεῖται καί πρόκειται σύντομα νά καταστραφεῖ. Π.χ. στόν Ἀρμαγεδῶνα, τόν τελευταῖο μεγάλο πόλεμο τῆς Ἱστορίας, ὅπως διδάσκουν οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ» (Χιλιαστές) θά καταστραφούν τά πάντα. Οἱ μόνοι πού θά ἐπιβιώσουν θά εἶναι τά μέλη τῆς ὀργάνωσης (περίπου 4 ἑκατομμύρια σέ ὅλο τόν κόσμο). Ἔτσι ἀσκοῦν στά μέλη πνευματική τρομοκρατία. Ὁ Ἀρμαγεδώνας -λένε- πλησιάζει.

Τό ἑπόμενο βῆμα εἶναι νά διεκδικήσει ὁ «θεϊκός Δάσκαλος» (λόγῳ τῆς ὑποτιθέμενης αὐθεντίας του) ὁλοκληρωτική ὑποταγή τῶν μελῶν τῆς Ὁμάδος στά κελεύσματά του. Ὁ μαθητής πρέπει νά παραδοθεῖ στόν Δάσκαλο ψυχῇ τέ καί σώματι, «ὅπως τό σῶμα ἑνός νεκροῦ στά χέρια αὐτοῦ πού θά τό ἑτοιμάσει γιά ταφή» (σύμφωνα μέ τόν Δάσκαλο τῶν Σούφι Τάκι Ἀλεξίου). Ἔτσι ὁ ὀπαδός ὁδηγεῖται σιγά-σιγά σέ ὁλοκληρωτική ἐξάρτηση ἀπό τόν ἀρχηγό («θεϊκό Δάσκαλο») καί τήν ὀργάνωση καί μεταβάλλεται σέ πειθήνιο ρομπότ, τό ὁποῖο εἶναι ἕτοιμο νά διαπράξει ἀκόμη καί ἐγκλήματα, ἐάν διαταχθεῖ ἀπό τήν ὀργάνωση.

Στόν χῶρο τῶν σεκτῶν καί γενικά τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἡ ἔννοια τῆς ἠθικῆς ἀνατρέπεται. Καλό εἶναι ὅ,τι ἐξυπηρετεῖ τήν ὀργάνωση καί κακό ὅ,τι τήν βλάπτει. Ὅποιος ἀσκεῖ κριτική στήν ὀργάνωση - ἀκόμη χειρότερα- παρεμποδίζει τό ἔργο καί τούς σκοπούς της, λογίζεται ἐγκληματίας. Αὐτά π.χ. λέγει ὁ «κώδικας ἠθικῆς» τῶν Σαϊεντολόγων.

Γιά νά κατανοήσει κάποιος αὐτή τήν ἀντεστραμμένη ἀντίληψη περί ἠθικῆς, πρέπει νά ἔχει ὑπ' ὄψιν του ὅτι στόν ἐνδοϋϊσμό καί βουδδισμό, ἀπ' ὅπου καί ἀντλοῦν οἱ Ὁμάδες τῆς «Νέας Ἐποχῆς», δέν ὑπάρχει καλό καί κακό. Τό καλό καί τό κακό συμπληρώνουν τό ἕνα τό ἄλλο. Εἶναι σάν τίς δύο ὄψεις ἑνός νομίσματος.

Ἡ ὁλοκληρωτική ἐξάρτηση μπορεῖ νά ὁδηγήσει -ὅπως εἴπαμε- ἀκόμη καί σέ ἐγκλήματα ἤ αὐτοκτονίες.

Ἔτσι εἴχαμε στό παρελθόν ὁμαδικές αὐτοκτονίες μελῶν σεκτῶν:

Τό 1979 αὐτοκτόνησαν 923 μέλη τῆς ὀργάνωσης τοῦ «Ναοῦ τοῦ Λαοῦ» τοῦ «Μεσσία» Τζίμ Τζόουνς στή Γουιάνα. Τό 1993 στό Τέξας 95 ὀπαδοί τοῦ «Μεσσία» Ντέιβιντ Κορές κάπκαν ζωντανοί. Τό 1994 αὐτοκτόνησαν ὁμαδικά 53 μέλη τοῦ «Ναοῦ τοῦ Ἡλίου» τοῦ «Μεσσία» Λύκ Ζυρέ, ὁμοιοπαθητικοῦ γιατροῦ. Ἐπίσης εἴχαμε τήν περίπτωση τῆς ὀργάνωσης τοῦ Σόκο Ἀσαχάρα, πού ἔβαλε δηλητηριώδη ἀέρια στό Μετρό τοῦ Τόκυο τό 1995, μέ ἀποτέλεσμα 11 νεκρούς καί 5.000 τραυματίες. Ἀναφέρουμε ἐνδεικτικά τίς περιπτώσεις αὐτές, ἐνῶ ὑπάρχουν καί ἄλλες λιγότερο γνωστές.

Τά μέλη τῶν ὀργανώσεων, πού ἔδρασαν ἔτσι, ἦταν πεπεισμένα ὅτι τό ἔκαναν γιά τό καλό τῆς ἀνθρωπότητος, γιά τή μετάβασή της, δηλαδή, σέ ἕνα ἀνώτερο ἐξελικτικό ἐπίπεδο, αὐτό τῆς «Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου».

Στόν χῶρο τῶν σεκτῶν καί γενικά τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἡ ἔννοια τῆς ἠθικῆς ἀνατρέπεται. Καλό εἶναι ὅ,τι ἐξυπηρετεῖ τήν ὀργάνωση καί κακό ὅ,τι τήν βλάπτει.

Οἱ σέκτες δέν παρουσιάζονται ὅπως πραγματικά εἶναι. Χρησιμοποιοῦν ποικίλα προσωπεῖα (κοινωνικά, ὑγιεινιστικά, ἀκόμη καί ὀρθόδοξα Χριστιανικά) καί ἀποκρύπτουν τούς πραγματικούς των σκοπούς. Συνήθως δραστηριοποιοῦνται ὡς σύλλογοι μή κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος. Συγχρόνως -καί ἐδῶ ὑπάρχει ἡ ἀντίφαση- φωνασκοῦν ὅτι Πολιτεία καί Ἐκκλησία τούς ἐμποδίζουν νά ἐκφράζουν ἐλεύθερα τίς θρησκευτικές τους πεποιθήσεις. Παράλληλα προσφέρουν ἀκριβοπληρωμένα σεμινάρια.

Οἱ σέκτες χρησιμοποιοῦν, ὅπως ἤδη εἴπαμε, τεχνικές ἐπηρεασμοῦ καί χειραγωγήσεως τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως εἶναι ἡ πλύση ἐγκεφάλου.

Οἱ σέκτες δέν διστάζουν νά χρησιμοποιήσουν ψεύδη, ἐκβιασμούς καί πνευματική τρομοκρατία γιά νά κρατήσουν μέλη-θύματά τους στήν ὀργάνωση. Ἐξ' ἄλλου ἡ οἰκονομική ἀνθηρότης τῶν σεκτῶν προέρχεται ἀκριβῶς ἀπό τήν οἰκονομική ἐκμετάλλευση τῶν μελῶν τους. Π.χ. τό νά δωρίσουν τήν περιουσία τους στήν ὀργάνωση λογίζεται ὡς ἀπόδειξη τῆς ἀφοσιώσεώς των. Τό νά ἐργάζονται γιά τήν ὀργάνωση χωρίς ὡράριο καί χωρίς ἀσφάλιση λογίζεται ἐπίσης ὡς ἀπόδειξη ἀφοσιώσεως καί ἀνελίξεως σέ ἀνώτερο ἐπίπεδο συνειδήσεως. Τό ἴδιο θεωρεῖται καί τό νά ἐγκαταλείψουν γιά χάρη τῆς «ἁγίας» ὀργάνωσης οἰκογένεια καί σπουδές.

Τί ὑπόσχονται;

Οἱ σέκτες γιά νά προσελκύσουν ὀπαδούς ὑπόσχονται:

α) Ὅτι μέ τή χρήση τῶν τεχνικῶν, πού θά τούς διδάξει ἡ ὀργάνωση (στήν πραγματικότητα πρόκειται γιά παραλλαγές τῆς γιόγκα καί τοῦ διαλογισμοῦ), θά ἀναπτύξουν τίς ἄπειρες δυνατότητες πού δῆθεν ἔχουν κρυμμένες μέσα τους, θά γνωρίσουν τόν ἑαυτό τους (σέ ὅσους προχωροῦν στή μύηση, λένε ὅτι ὁ Ἑαυτός τους ταυτίζεται στή φύση του μέ τόν Θεό), θά λύσουν τά ψυχολογικά τούς προβλήματα, θά διώξουν τό ἄγχος, θά βροῦν ἀποδοχή καί ἀγάπη στήν Ὁμάδα ἡ ὁποία θά εἶναι γι' αὐτούς τό μοναδικό καταφύγιο, θά βελτιώσουν τίς ἐπιδόσεις τους στίς σπουδές καί στήν ἐργασία, θά ἀποκτήσουν ὑγεία καί εὐτυχία.

> Στόχος τῆς Νέας Ἐποχῆς δέν εἶναι νά ἀδειάσουν οἱ ἐκκλησίες. Στόχος τους εἶναι νά γεμίσουν μέ ἀνθρώπους πού θα ἔχουν ἀλλοιωμένο φρόνημα

β) Οἱ σέκτες πού κινοῦνται στόν νεοσατανιστικό χῶρο, ἐκτός τῶν ἀνωτέρω, ὑπόσχονται δύναμη, ἐλευθερία καί κυριαρχία στίς ἐξωτερικές συνθῆκες.

γ) Οἱ σέκτες πού κινοῦνται στόν νεοπροτεσταντικό χῶρο ὑπόσχονται γνήσια ἑρμηνεία τῶν Γραφῶν καί -φυσικά-σωτηρία.

Τά μηνύματα πού περνοῦν.

Τά μηνύματα καί οἱ ποικίλες προσφορές τῶν σεκτῶν καί γενικότερα τοῦ κινήματος τῆς Νέας Ἐποχῆς διοχετεύονται κυρίως μέσῳ τῶν Μ.Μ.Ε., τοῦ Διαδικτύου (Internet), τῆς μουσικῆς καί τῶν παιχνιδιῶν.

Τά μηνύματα αὐτά προσπαθοῦν νά τά περάσουν στούς νέους καί στά παιδιά ἀπό ὅσο τό δυνατόν πιό μικρή ἡλικία. Ἕνας ἀπό τούς στόχους τῶν Ὁμάδων αὐτῶν -καί δέν τό κρύβουν- εἶναι καί τό

Ἀποκρυφιστικό Σχολεῖο. Ἤδη μερικές ἔχουν ἱδρύσει ἀκόμη καί νηπιαγωγεῖα, ἐνῶ ἐπιδίωξή τους εἶναι τό πέρασμα τῶν μηνυμάτων τους μέσῳ τοῦ δημοσίου Σχολείου μέ τήν εἰσαγωγή τοῦ διαλογισμοῦ στό πρόγραμμα μαθημάτων.

Ἐνῶ μέχρι τό 1975 περίπου ἡ νεοεποχίτικη «ἐωσφορική μύηση» τῶν σεκτῶν προσφερόταν σέ περιορισμένο ἀριθμό προσώπων πίσω ἀπό κλειστές πόρτες (κυρίως μασονικές στοές), ἀπό τό 1975 καί μετά ἡ Θεοσοφική Ἑταιρεία (πνευματική μητέρα τῆς «Νέας Ἐποχῆς»), ἔκρινε ὅτι ἡ κατάσταση εἶναι ὥριμη, ὥστε ἡ μύηση αὐτή νά ἀπευθύνεται σέ ὅλους.

Θά πρέπει νά ὑπογραμμίσουμε ὅτι πολλές ἀπό τίς Ὁμάδες τῆς Νέας Ἐποχῆς δέν πολεμοῦν εὐθέως τήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία. Φθάνουν μάλιστα στό σημεῖο νά ἰσχυρίζονται ὅτι ἔγιναν καλύτεροι Χριστιανοί ἀπό τότε πού ἐνετάχθησαν στήν ὀργάνωση. Αὐτό ἐξηγεῖται ἀπό τό ὅτι δίνουν ἄλλο νόημα στόν Χριστό καί στόν Χριστιανισμό. Ὅπως ἔγραφε ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος († 1996) **στόχος τῆς Νέας Ἐποχῆς δέν εἶναι νά ἀδειάσουν οἱ ἐκκλησίες. Στόχος τους εἶναι νά γεμίσουν μέ ἀνθρώπους πού θά ἔχουν ἀλλοιωμένο φρόνημα.** Δηλαδή μέ ἀνθρώπους πού θά ἀποδέχονται τό βασικό μήνυμα τῆς Νέας Ἐποχῆς ὅτι ὅλες οἱ θρησκεῖες εἶναι δρόμοι πού ὁδηγοῦν τόν ἄνθρωπο στή σωτηρία.

Χαρακτηριστικό τῆς διαβρώσεως τοῦ δικοῦ μας Ὀρθοδόξου Ἀκαδημαϊκοῦ χώρου, εἶναι αὐτό πού πέτυχε ἡ «Ἑνωτική Ἐκκλησία», τοῦ Κορεάτη ψευδομεσσία Μούν. Τό μεταφέρουμε ἀπό τό περιοδικό «Διάλογος» (τ. 3 τοῦ 1995) τοῦ «Διορθοδόξου Συνδέσμου Πρωτοβουλιῶν Γονέων». Μέ ἐντολή τοῦ Μούν εἶχε δημιουργήσει εἰδική συντακτική ἐπιτροπή για τή συγγραφή μίας «Παγκόσμιας Ἁγίας Γραφῆς» (World Scripture), μέ βάση τό πνεῦμα του Μούν. Στή συντακτική αὐτή ἐπιτροπή, μετεῖχε δυστυχῶς, και ἕνας Ἕλληνας Ὀρθόδοξος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Ὅπως φαίνεται μέσα ἀπό τήν «Παγκόσμια Ἁγία Γραφή», πρόκειται περί τοῦ **κ. Σάββα Ἀγουρίδη.** Τό πιό συνταρακτικό εἶναι ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Καθηγητής παρέδωσε τά δύο πρῶτα ἀντίτυπα αὐτῆς τῆς ἀντίστροφης «Ἁγίας Γραφῆς» στόν Μούν. Στή λεζάντα τῆς σχετικῆς φωτογραφίας, ὅπου φαίνεται ὁ Καθηγητής πάνω στό βῆμα νά προσφέρει τά ἀντίτυπα στόν Μούν, ἀναφέρεται: «Ὁ Δρ. Σάββας Ἀγουρίδης παρουσιάζει στόν Πατέρα τό δῶρο τῶν δύο εἰδικῶν ἐκδοτικῶν ἀντιγράφων τῆς Παγκόσμιας Ἁγίας Γραφῆς». Ἡ προσφώνηση, τήν ὁποία ἀπηύθυνε πρός τόν Μούν καί τήν σύζυγό του, ὅπως δημοσιεύτηκε, εἶναι ὄντως ἀνατριχιαστική.Σημειώνουμε ἐνδεικτικά τίς πρῶτες φράσεις τῆς προσφώνησης αὐτῆς. *«Αἰδεσιμότατε Μούν, Εἶστε ἕνας μεγάλος πρωτοπόρος καί θρησκευτικός ἀρχηγός.Τά σχέδια τοῦ «Διεθνοῦς Θρησκευτικοῦ Ἱδρύματος» ἀπέδειξαν ὄχι μόνον ἀξεπέραστη ὑπεροχή, ἀλλά στάθηκαν στήν πρωτοπορεία τῆς ἀναζήτησης πού θά φέρει τήν εἰρήνη ἀνάμεσα στίς θρησκείες. Θρησκευτικοί ἀρχηγοί καί λόγιοι ἀπ'ὅλο τόν κόσμο συγκινήθηκαν και μεταμορφώθηκαν ἀπό τίς ἐμπειρίες τους σ'αὐτήν τήν δραστηριότητα πού ἐκφράζει τό δικό σας ὅραμα γιά παγκόσμια εἰρήνη.Ὅλοι ἐμεῖς, πού συγκεντρωθήκαμε ἐδῶ εἴμαστε ὑπερβολικά εὐγνώμονες, διότι μᾶς δίνετε τέτοιες εὐκαιρεῖες»!*

(συνεχίζεται)

Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη
Δρ. Θεολογίας - Πτ. Φιλοσοφίας

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

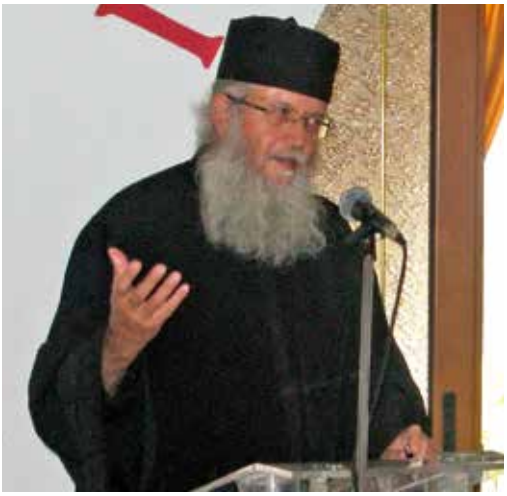

Ο Ιεραπόστολος π.Θεολόγος Χρυσανθακόπουλος στο βήμα του συνεδρίου.

Στις αρχές της δεκαετίας του ’70 ο π. Χαρίτων, ο πνευματικός μου, μας διάβαζε στα γράμματα που του έστελνε ο φίλος του ο π. Χρυσόστομος, για τους μαύρους αγγέλους, τα «λαγιαρνάκια» του, που τον γέμιζαν χαρά όπου και αν βρισκόταν και τον καλούσαν σε βοήθεια. Όταν αμέσως μετά την κοίμησή του το ίδιο κάλεσμα επαναλήφθηκε από τον Κύριο, ο π. Χαρίτων υπάκουσε αμέσως.

Το πρώτο μου ταξίδι στην Αφρική το πραγματοποίησα στην Κανάγκα το καλοκαίρι του ’76, για να τον επισκεφθώ μαζί με τον κ. Νίκο Σίμο και τον μακαριστό Στυλιανό Μπουρμπαχάκη. Άνοιξε τότε μπροστά μου ένας άλλος ορίζοντας, ένας άλλος κόσμος που γνώρισα εκεί. Στην Κανάγκα γνώρισα και συνεργάστηκα στην κατασκευή του ναού του Αγίου Ανδρέου με τον λαϊκό επίσης τότε Ιωάννη Ασλανίδη, αργότερα ιεραπόστολο Κοσμά.

Οι ευχές του π. Χρυσοστόμου, μαζί με εκείνες του π. Χαρίτωνος, καθώς και των μακαριστών ιεραρχών Νικοδήμου και Τιμοθέου, μητροπολιτών Κεντρώας Αφρικής, με τους οποίους είχα συνδεθεί, ένιωσα να με συνοδεύουν κατά τη «μετοικεσία» μου, τον Ιανουάριο του 2004, όταν κατόπιν επίμονης πρόσκλησης του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ιγνατίου, τον συνόδευσα στην Κεντρώα Αφρική. Εκεί βρήκα εργαζόμενο στον αγρό του Κυρίου τον δεύτερο μετά τον π. Χαρίτωνα πνευματικό μου, τον σεβαστό π. Αντώνιο Ρωμαίο. Ξεκίνησα την δεκάχρονη σχεδόν παραμονή μου στο Κονγκό με δέηση στους τάφους των τριών αγίων, προτύπων της σύγχρονης ιεραποστολικής μαρτυρίας, του π. Χρυσοστόμου Παπασαραντόπουλου, του π. Χαρίτωνος Πνευματικάκι και της αδελφής Όλγας Παπασαράντου, στην Κανάγκα.

Θα σας παραθέσω μια σύντομη αναδρομή στα πεπραγμένα των τελευταίων εννιάμισι χρόνων της διακονίας μου.

Με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Ιγνάτιο φτάσαμε στο Κονγκό Brazzaville όπου και μου ανέθεσε την ιεραποστολική ευθύνη. Τότε στη χώρα υπήρχαν τρεις ορθόδοξοι πυρήνες-ενορίες σε πρόχειρους ή ενοικιαζόμενους χώρους. Βρήκα επίσης εκεί δύο ιερείς και δύο διακόνους Κονγκολέζους. Η εγκατάσταση της Ορθόδοξης Εκκλησίας σ’ αυτή τη χώρα οφείλεται σε έναν φλογερό ορθόδοξο από το Ζαΐρ, καθώς και στη συνδρομή των μακαριστών μητροπολιτών Ειρηναίου και Πέτρου περί την δεκαετία του ’90, όταν η χώρα υπαγόταν εκκλησιαστικά στο Καμερούν. Με την προσάρτησή της το ’95 στη Μητρόπολη Κεντρώας Αφρικής και κυρίως με την ανάληψη το 2003 της ευθύνης από τον Σεβασμιώτατο κ. Ιγνάτιο άρχισε η ιε-

ραποστολική εργασία στο Κονγκό.

Από τις πρώτες μέρες της παραμονής μου εκεί ασχολήθηκα ως αρχιτέκτων με την μελέτη και τον σχεδιασμό νέων ναών και παράλληλα με την οργάνωση των υπαρχουσών ενοριών και την ενίσχυση της κατήχησης, που είχε σαν αποτέλεσμα να δημιουργηθούν άλλες τέσσερες ενορίες στη χώρα.

Στο Pointe Noire, το οικονομικό κέντρο του Κονγκό, όπου θέλησε ο Σεβασμιώτατος να δημιουργηθεί το ιεραποστολικό μας κέντρο, κτίσθηκε κατ' αρχάς ο προσωρινός ναός του Αγίου Δημητρίου. Οικοδομήθηκαν επίσης οι ναοί της Αναλήψεως και της Αγίας Φωτεινής σε δύο συνοικίες της πόλης.

Στην πρωτεύουσα Brazzaville η αίθουσα που εχρησιμοποιείτο ως ναός (πρώην μασονική στοά) διαμορφώθηκε σε τρίκλιτη Βασιλική. Στο Dolisie, τρίτη πόλη του Κονγκό, κτίστηκε ο ναός της Αγίας Ειρήνης από τούβλα. Στο Nkayi ο οκταγωνικός ναός της Μεταμορφώσεως και στην περιφέρεια του Luingui ο ναός του Αγίου Σπυρίδωνα. Στο Impfondo, την πιο απόμακρη πόλη στο Βορά, αγοράστηκε ένα μεγάλο οικόπεδο, ενώ η ενορία στεγάζεται ακόμη σε ενοικιαζόμενο χώρο.

Ήδη ολοκληρώνεται στο κέντρο του Pointe Noire ο καθεδρικός ναός του Αγίου Δημητρίου. Ακριβώς δίπλα οικοδομήθηκε ιεραποστολική κατοικία, που περιλαμβάνει επίσης χώρους για τη νεολαία και την ενορία (τώρα χρησιμοποιείται αποκλειστικά ως Επισκοπή), ο Ραδιοφωνικός Σταθμός και τα Γραφεία της ενορίας.

Το κεντρικό αυτό οικόπεδο δωρήθηκε στην Ορθόδοξη Εκκλησία από τον πρόεδρο του κράτους τη δεκαετία του '90, όταν κατόπιν παρακλήσεώς του η ορθόδοξη ενορία προσευχήθηκε για την νίκη της Εθνικής ποδοσφαιρικής ομάδας του Κονγκό απέναντι στην Εθνική της Νοτίου Αφρικής με θετικό αποτέλεσμα. Η αγάπη για το ποδόσφαιρο περνάει από όλα τα επίπεδα σαν στοιχείο της αφρικανικής νοοτροπίας, που και εμείς υιοθετήσαμε, δημιουργώντας νεανικές ποδοσφαιρικές ομάδες, που ενθάρρυναν τη νεολαία αλλά και έγιναν αφορμή να βαπτισθούν πολλοί νέοι, γνωρίζοντας την Ορθοδοξία.

Ο Ραδιοφωνικός Σταθμός κατασκευάστηκε με προτροπή και με εξεύρεση των πόρων εκ μέρους του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ιγνατίου, ο οποίος είχε ήδη γευθεί τους καρπούς μιας παρόμοιας προσπάθειας στην Κανάγκα και στην Κινσάσα. Είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος να φθάσει το μήνυμα της Ορθοδοξίας σε κάθε χώρο και να δώσει μια μαρτυρία και ένα κάλεσμα σε κάθε καλοπροαίρετο αναζητητή της αλήθειας. Πολλοί ακούγοντας το κάλεσμα της «Φωνής της Ορθοδοξίας» στη γλώσσα τους ήρθαν και έγιναν μέλη της Εκκλησίας μας. Το πρόγραμμα του ραδιοφώνου ξεκινά στις 6.00 το πρωί για να τελειώσει στις 11.00 το βράδυ με εκπομπές στις διάφορες τοπικές γλώσσες, μουσική, που τους αγγίζει και ζωντανούς διαλόγους με τους ακροατές. Πιο πιστοί στο ραδιόφωνό μας είναι οι πάνω από τέσσερες χιλιάδες οδηγοί ταξί της πόλης.

Στο Pointe Noire επίσης, στο οικόπεδο της Αγίας Φωτεινής, έχει κτισθεί πολυϊατρείο και παρεκκλήσι του Αγίου Λουκά του ιατρού, που δεν έχουν όμως ολοκληρωθεί. Στη Brazzaville διαμορφώθηκαν χώροι φιλοξενίας πίσω από τον ναό, ενώ μπροστά κτίσθηκε ένα Βαπτιστήριο.

Στο Dolisie στον περιβάλλοντα χώρο της Αγίας Ειρήνης οικοδομήθηκε μεγάλο Βαπτιστήριο, Ορφανοτροφείο για τριάντα παιδιά και ευρύχωρο Σχολείο, όπου στεγάζεται το πρωί το Δημοτικό και το απόγευμα το Γυμνάσιο. Σ' αυτό το συγκρότημα δημιουργήθηκαν επίσης χώροι φιλοξενίας. Όλα τα κτήρια έγιναν με υψηλές

για την Αφρική προδιαγραφές.

Στην περιφέρεια του Dolisie αγοράστηκαν οικόπεδα και έγιναν μερικές εγκαταστάσεις τουβλοποιΐας.

Δίπλα σε μια λίμνη αποκτήθηκε μια μεγάλη έκταση, όπου βρίσκεται υπό ανέγερση η ιερά Μονή του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, της οποίας ήδη δύο πτέρυγες έχουν ολοκληρωθεί και λειτουργούν. Εκεί διέμεινα τους τελευταίους δυόμισι μήνες της παραμονής μου στο Κονγκό μαζί με μερικούς δοκίμους και αρκετούς νέους και πιστούς, που έρχονταν για πνευματική τροφοδοσία. Η θαυμαστή παρέμβαση του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου για την ίδρυση και κατασκευή αυτής της Μονής, η προσέλευση δοκίμων καθώς και η δυνατότητα δημιουργίας ενός ιεραποστολικού χώρου, είχε ως αποτέλεσμα την αντίδραση του μισόκαλου, που κατάφερε προσωρινά να σταματήσει τις εργασίες ανέγερσης και να κλείσει την ιερά Μονή μετά την αναχώρησή μου.

Κατ' έτος αφιέρωνα αρκετό χρόνο στο διπλανό κράτος υπηρετώντας τις ανάγκες της Ιεράς Μητροπόλεως Κεντρώας Αφρικής. Εκεί φρόντισα τον σχεδιασμό και την ανέγερση του Αγίου Αθανασίου του Αθωνίτου και της Θεολογικής Σχολής, που τον περιβάλλει, στην περιφέρεια της Κινσάσα. Στην ίδια Σχολή για πέντε χρόνια προσέφερα διδασκαλία με μαθήματα εκκλησιαστικής Τέχνης (ναοδομία, εικονογραφία). Φρόντισα ακόμη το κτίσιμο μιας μεγάλης Βασιλικής για την ενορία της Ζωοδόχου Πηγής στην πόλη Mbanza Ngoungou.

Κατά την διακονία μου ασχολήθηκα επίσης με τη λειτουργική κατάρτιση των ιερέων και των αναγνωστών, με την οργάνωση των ενοριών, των χορωδιών, των κατηχητών, της νεολαίας σε κάθε πόλη, καθώς και αθλητικών ομάδων. Πραγματοποιούσαμε ετησίως μία τουλάχιστον ιερατική σύναξη, φεστιβάλ των χορωδιών όλων των ενοριών κατά την εορτή του Αγίου Δημητρίου στο Pointe Noire, ενώ οργανώναμε ένα δεκαήμερο σεμινάριο κατάρτισης μελών της νεολαίας από όλες τις ενορίες στους χώρους του σχολείου του Dolisie. Τις κατηχήσεις ακολουθούσαν ομαδικές βαπτίσεις, συνήθως τις παραμονές των μεγάλων εορτών, στα Βαπτιστήρια ή, στις ενορίες που δεν υπήρχαν, στις λίμνες και στα ποτάμια.

Ο π. Ελευθέριος Χαβάτζας & ο ιεραπόστολος π. Θεολόγος τελούν την Θ. Λειτουργία στα πλαίσια του 3ημέρου του Συνεδρίου

Μεταξύ των τελευταίων νεοφωτίστων που βαπτίσθηκαν είναι και τριάντα από τη φυλή των Πυγμαίων, κάτοικοι μιας κοινότητας στις παρυφές του δάσους του Impfondo. Η κοινότητα αυτή αγάπησε πολύ την ενορία μας και μεις σταθήκαμε κοντά τους με κάθε δυνατότητα που ο Κύριος μέσω των δωρητών μας έδινε. Η κατήχησή τους συνεχίζεται, ενώ η αγάπη, η απλότητα και η ειλικρίνεια που τους διακρίνει, μας καλούν επίμονα να συνεχίσουμε τη σπορά του λόγου του Κυρίου, βέβαιοι για την καρποφορία του.

Κοντά μου σ' αυτό το έργο πολύ σπάνια είχα συνεργάτες από την Ελλάδα, αλλά εργάστηκα με ευλαβείς γηγενείς πιστούς όλων των ηλικιών, που ενέπνεε και καλούσε ο Κύριος. Αυτοί ήταν νέοι με θερ-

μή πίστη, κατηχητές με ιεραποστολικό πνεύμα, ιερείς με διάθεση προσφοράς, που εργάστηκαν στην κατήχηση, την οργάνωση της Εκκλησίας και τη διάδοση της πίστης. Μερικοί από αυτούς είναι οι βασικοί δημιουργοί τριών ενοριών εργαζόμενοι άοκνα και θυσιαστικά. Στάθηκαν για μένα πολύτιμοι συνεργάτες αλλά και πηγή της ελπίδας για τη συνέχιση του έργου, που τόσο πολύ πολέμησε και πολεμά ο διάβολος, κάτι που ήταν αναμενόμενο. Ο μακαριστός π. Χαρίτων μου τόνιζε πάντοτε για αυτές τις περιπτώσεις το ψαλμικό «ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην» (Ψαλμ. 118, στ. 60).

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ιγνάτιος με πατρική φροντίδα εξεύρισκε δωρητές, ευλογούσε τους θεμέλιους λίθους των εγκαινίων των ναών και των κτηρίων και τελούσε τις χειροτονίες.

Η Α.Θ.Μ. ο Πατριάρχης εγκαινίασε κατά τις δύο επισκέψεις του το 2007 και το 2012 το Ορφανοτροφείο και το Μοναστήρι μας, ενώ επίσης ευλόγησε τους θεμελίους λίθους του Ιερού Ναού της Αγίας Φωτεινής και μιας μεγάλης κλινικής στην περιφέρεια του Pointe Noire. Χειροτόνησε επίσης ένα διάκονο και χειροθέτησε δεκατέσσερις αναγνώστες κατά την Πατριαρχική Θεία Λειτουργία στον υπό ανέγερση Καθεδρικό μας Ναό τον περασμένο Νοέμβριο.

Θα ήταν αδύνατο να πραγματοποιηθούν όλα τα ανωτέρω εάν δεν υπήρχε η παρότρυνση, η αρωγή και η ενθάρρυνση του ιεραποστολικού Συλλόγου «Ο Πρωτόκλητος», που κατηύθυνε και διέθεσε τεράστια ποσά δωρεών προερχόμενα από Ελλάδα, Αυστραλία και Ηνωμένες Πολιτείες, σε όλα τα έργα που πραγματοποιήσαμε, και ενίσχυσε τις ποικίλες δραστηριότητές μας και τη συντήρηση των ιδρυμάτων.

Γενναία συνεισφορά είχαμε και από την Ιεραποστολική Αδελφότητα Θεσσαλονίκης, τον Πανελλήνιο Χριστιανικό Όμιλο Ορθοδόξου Ιεραποστολής, ενώ επίσης συνέβαλαν πολλοί Ιεραποστολικοί Σύλλογοι της Ελλάδος και η ΧΦΕ. Δεν θα παραλείψουμε να αναφέρουμε την εξ Αγίου Όρους βοήθεια και πολλούς εν Χριστώ αδελφούς, που συνέδραμαν οικονομικά ή ακόμη με την παρουσία τους αλλά και με την προσευχή τους.

Από τον Οκτώβριο του 2010 συνεστήθη με απόφαση της Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας η Επισκοπή Κονγκό Μπραζαβίλ-Γκαμπόν, στην οποία με όρισαν Πατριαρχικό Επίτροπο. Η Επισκοπή μετά την ίδρυσή της οργανώθηκε με Καταστατικό, Εσωτερικό Κανονισμό, Συμβούλιο, τομείς και γραφεία και λειτούργησε αποτελεσματικά για δυο χρόνια, παρά τις δυσμενείς επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης.

Τον Νοέμβριο του 2012 εξελέγη πρώτος Επίσκοπος ο Θεοφιλέστατος κ. Παντελεήμων Αράθυμος, ο οποίος και εγκατεστάθη στο Κονγκό τον Φεβρουάριο του 2013.

Τον Ιούλιο ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας με επίσημη Πατριαρχική επιστολή διέκοψε την διακονία μου χωρίς αιτιολογία, «κρίμασιν οις οίδε Κύριος», τον οποίο και ευχαριστώ για την επί έτη ενθάρρυνση και ευλογία του ιεραποστολικού έργου στο Κονγκό.

Κλείνοντας, σας παρακαλώ, έστω και για ένα λεπτό καθημερινά να προσεύχεσθε στον Κύριο για τους νεοφώτιστους πιστούς, τις ιεραποστολικές Εκκλησίες και τους εργάτες τους, ώστε να παραμένουν ασκανδάλιστοι και εδραίοι στην πίστη τους.

Ζούμε σε μια εποχή που δοκιμάζεται η Πίστη, η Ελπίδα και η Αγάπη.

Στώμεν καλώς!

Ιερομόναχος Θεολόγος
Αύγουστος 2013

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ κ.κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΜΑΣ

Ιδιαίτερη ευλογία και τιμή αποτέλεσε η παρουσία του Σεβ. Μητροπολίτου Θηβών & Λεβαδείας κ.κ.Γεωργίου στο συνέδριό μας κατά την απογευματινή συνεδρία της πρώτης ημέρας.

Στο σύντομο και «από καρδιάς» χαιρετισμό του προς τους συνέδρους, απηύθυνε πατρικές ευχές και νουθεσίες τονίζοντας ότι : « Ο Απόστολος των Εθνών Παύλος διερωτάται: **«Πώς θα σωθούν οι άνθρωποι εάν δεν πιστέψουν στο Σωτήρα και Λυτρωτή; Αλλά πώς θα πιστέψουν, εάν δεν πληροφορηθούν για Εκείνον; Και ακόμη πώς θα πληροφορηθούν εάν δεν τους μιλήσει και εάν δεν τους διδάξει κάποιος;»** Αυτή λοιπόν είναι και η ευθύνη της Εκκλησίας, η ευθύνη μας και η πορεία της. **Χωρίς την πνευματική σπορά δεν μπορούμε να έχουμε τους καρπούς της πνευματικής αναγέννησης των ανθρώπων.** Το έργο αυτό όπως αντιλαμβάνεστε όλοι είναι δύσκολο, γι΄ αυτό χρειάζεται και κατάλληλη προετοιμασία από τους εργάτες του λόγου Του. Οι σπορείς είναι εκείνοι που με κάθε τρόπο υποστηρίζουν αυτή την πνευματική σπορά, που ελευθερώνει τον άνθρωπο και βλέπει τους στόχους τους αληθινούς της ζωής και μπορεί να λέει σαν τον ψαλμωδό ότι πραγματικά ο λόγος του Θεού και η αλήθεια Του είναι που κατευθύνουν τη ζωή του. Γι΄ αυτό λοιπόν, ας δεχθούμε αυτό που η εμπειρία της ζωής της Εκκλησίας μας τονίζει: με μελέτη και προσευχή και να θυμόμαστε ότι πριν να μιλήσουμε στους ανθρώπους για το Θεό, να μιλήσουμε στο Θεό για εκείνους, τους καλοπροαίρετους, που κάνουν την καρδιά τους Αγία Γραφή για να δεχθούν το σπόρο του λόγου Του· να φυτρώσει, να ριζώσει, να αυξηθεί και να δώσει καρπό εκατονταπλασίονα.

Θα ήθελα να συγχαρώ την ερίτιμο κα πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. του Ιεραποστολικού Συλλόγου σας, όλους τους εκπροσώπους από τα Παραρτήματα, όλους εκείνους που συμβάλλουν με κάθε τρόπο στην μεγάλη αυτή υπόθεση της Εκκλησίας μας. Να ευχηθώ δύναμη και ενίσχυση, καλή πορεία!»

Έτσι όπως το έζησα...

Όταν μου προτάθηκε να γράψω τις εντυπώσεις μου, αισθάνθηκα αμήχανα. Δεν ήξερα τί να πρωτογράψω και ποιον να πρωτοευχαριστήσω. Ακόμη η ένταση των συναισθημάτων και προβληματισμών που ένοιωσα αυτές τις τρεις μέρες είναι δύσκολο ν' αποτυπωθούν σε ένα φύλλο χαρτί.

Έτσι λοιπόν θα προσπαθήσω περιληπτικά και απλοϊκά να παραθέσω και να μοιραστώ μαζί σας μερικές από τις σκέψεις μου και εμπειρίες που βίωσα στο φετινό Ιεραποστολικό Συνέδριο.

Αρχικά θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου προς το Διοικητικό Συμβούλιο του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. για την ευγενική πρόσκληση, για συμμετοχή των φοιτητριών του «Ανοίγματος Νεανικής Καρδιάς» στο 18ο Συνέδριο Ορθοδόξου Ιεραποστολής του Ομίλου. Είχα για δεύτερη συνεχή χρονιά την τιμή να παρακολουθήσω και να συμμετάσχω σ' αυτό το τόσο όμορφα οργανωμένο και αναζωογονητικό Συνέδριο.

Η συγκεκριμένη πρόσκληση μου κέντρισε ιδιαίτερα την προσοχή και ενδιαφέρον να λάβω και εγώ μέρος σ' αυτό το Συνέδριο, αφού το πρόγραμμα ήταν πολύ προσεγμένο και τα θέματα των ομιλιών αφορούσαν ζητήματα που αγγίζουν και μαστίζουν καθημερινά τη σύγχρονη εποχή. Το ενδιαφέρον μου τονώθηκε ακόμη περισσότερο όταν παρατήρησα ότι τα θέματα αυτά θα αναλύονταν από καταξιωμένους και ειδικούς γι' αυτά ομιλητές. Κατ' αυτόν τον τρόπο, με καλή διάθεση και ανείπωτο ζήλο έφτασα την Παρασκευή, 23 Αυγούστου στον λόφο της Αναλήψεως.

Σ' αυτήν τη μικρή όαση του Παρνασσού με πλημμύρησαν αισθήματα ηρεμίας και γαλήνης, αφού βρισκόμουν μακριά από τη φασαρία, το άγχος και την πίεση των μεγαλουπόλεων· αισιοδοξίας καθώς ήμουν ανάμεσα σε εν Χριστώ συναγωνιζόμενους αδελφούς μου· αγαλλίασης βλέποντας ασκητικές μορφές και χαμογελαστά πρόσωπα και γενικότερα αισθανόμουν αληθινά χαρούμενη!

Στο σημείο αυτό θα ήταν αξιοσημείωτη παράληψη εάν δεν αναφερόμουν στην καταλυτική συνεισφορά του Παππούλη μας Κωνσταντίνου, ο οποίος με πολύ μόχθο και ιδρώτα κατασκεύασε αυτόν τον επί-

γειο Παράδεισο και χάρη στις πρεσβείες και προσευχές του υπήρξε και φέτος ομαλή και άριστη η διεξαγωγή του Συνεδρίου.

Στη συνέχεια οφείλω να εκφράσω τη βαθύτατη ευγνωμοσύνη μου στις μικρές και μεγάλες ιεραποστόλους της «Αγίας Ταβιθά». Όλη η οικογένεια της «Αγίας Ταβιθά» μας προσέφερε υποδειγματική φιλοξενία και με την αυτοθυσία της, μας παραδειγμάτισε για τις αξίες που καλλιεργούνται μέσω της Ορθοδόξου Διακονίας. Η ανιδιοτελής προσφορά τους ειλικρινά μας συγκίνησε!

Κατά τη διάρκεια του Συνεδρίου όλοι οι σύνεδροι καμαρώσαμε και θαυμάσαμε τους άρτια καταρτισμένους και ειδήμονες πάνω στα θέματα που αναπτύχθηκαν ομιλητές. Οι ομιλίες σε συνδυασμό με τις συζητήσεις που έγιναν, με αφορμή εύστοχων τοποθετήσεων που διατυπώθηκαν από τους συνέδρους, κατόρθωσαν όχι μόνο να τονώσουν το ενδιαφέρον μας, αλλά ταυτόχρονα να καλλιεργηθεί στον καθένα ξεχωριστά η λαχτάρα και ο πόθος για το πως θα συμβάλλει με τον δικό του τρόπο στο δύσκολο αγώνα της Ιεραποστολής · εφόσον γίναμε μέτοχοι της ζωντανής «αναμετάδοσης» από τους πρωταγωνιστές αυτής.

Έτσι λοιπόν απευθύνω θερμές ευχαριστίες στους ομιλητές για τον κόπο και το χρόνο που διέθεσαν για να μας μεταφέρουν αυτά τα τόσο όμορφα και φλέγοντα πνευματικά θέματα μ' έναν πολύ ζωντανό και μοναδικό τρόπο. Αυτό που μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση στους ομιλητές ήταν ότι, παρόλο που τους «βάραιναν» οι τίτλοι και τα πτυχία ήταν πολύ καταδεκτικοί και πρόθυμοι να λύσουν κάθε απορία μας.

Βέβαια η επιτυχία του Συνεδρίου οφείλεται σε μεγάλο βαθμό και στο ακροατήριο. Στις ομιλίες όλοι πρόσεχαν με μεγάλη προσοχή και αφοσίωση τους ομιλητές και έτσι συνέβαλλαν στην διατήρηση ενός ζεστού κλίματος στις αίθουσες και τα βαθύτατα μηνύματα των ομιλητών μπορούσαν εύκολα και απερίσπαστα ν' αποκωδικοποιηθούν απ' όλους τους συνέδρους.

Δεν σας κρύβω όμως ότι υπήρχαν αρκετές στιγμές που τα θετικά συναισθήματά μου γινόντουσαν ανάμεικτα με απογοήτευση, θλίψη, πικρία και φόβο καθώς ενημερωνόμουν για τα δρώμενα σε Παγκόσμιο επίπεδο και ιδιαίτερα αυτών που διεξάγονται στην Πατρίδα μου σ' ένα Ελληνορθόδοξο κράτος. Και οι φετινές ομιλίες επιβεβαίωσαν για ακόμη μία φορά, ότι αν θέλουμε να συνεχίσουμε να λεγόμαστε Έλληνες , να μετέχουμε ελεύθερα στα μυστήρια της Εκκλησίας και να μπορούμε να οικοδομούμε τις δικές μας συνετές οικογένειες, επιβάλλεται σκληρός αγώνας, αυτοθυσία και πνευματική επαγρύπνηση και στήριξη. Πιο συγκεκριμένα, οφείλουμε να διαφυλάξουμε με οποιοδήποτε τίμημα τις αξίες και παραδόσεις που με τόσο μόχθο διατήρησαν οι πρόγονοί μας, αλλά ταυτόχρονα με τόσο μίσος και εμπάθεια προσπαθούν να ισοπεδώσουν πρόσωπα που σήμερα διακατέχουν θέσεις κοινωνικού κύρους και δύναμης.

Ευτυχώς που υπάρχουν κάτι τέτοιες ευκαιρίες πνευματικής τροφοδοσίας και συμβάλλουν στην ενίσχυση της αυταπάρνησης, υπομονής, επιμονής και τόλμης των ορθοδόξων χριστιανών, ώστε να συνεχίζουνε ακλόνητοι τον αγώνα τους και αποτρέπουν την εδραίωση συναισθημάτων απαισιοδοξίας και απογοήτευσης .

Βέβαια για να ελπίζουμε σ' ένα λαμπρό αύριο πρέπει να επενδύουμε στα νιάτα. Στο σημείο αυτό θα κλείσω με το μόνο μελανό κατά την άποψή μου σημείο του συνεδρίου. Είναι κρίμα τόσο δυναμικές και σύγχρονες ομιλίες να αγνοούνται από την νεολαία. Αν δεν κινήσει η νεολαία τα νήματα, οι υπόλοιποι για πόσο ακόμη θα τα κινούν;

Α.Σ.
Φοιτήτρια - Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών- πρώην Α.Σ.Ο.Ε.Ε

ΑΝΟΙΧΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΓΙΑΤΡΟΙ ΣΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΤΗΣ ΤΟΥΛΕΑΡ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗΣ

Αφαίρεση λιπώματος

Η καταγραφή στο υπαίθριο ιατρείο ξεκινά: πίεση θερμοκρασία, σάκχαρο, κύρια ενοχλήματα

Η αποστολή έγινε τον Ιούλιο του 2012 στη Τουλεάρ Μαδαγασκάρης με την ευλογία του Επισκόπου Μαδαγασκάρης κ.κ. Ιγνατίου. Στην εθελοντική ιατρική ομάδα συμμετείχαν από την Ελλάδα ο κος Κυριάκος Μαλτέζης (Γενικός Ιατρός - Επιμελητής Β' στο Κέντρο Υγείας Αλιάρτου του Νοσοκομείου Λιβαδειάς) και η κα Χρυσούλα Πιπιλή (Νεφρολόγος στη Μονάδα Χρόνιας Αιμοκάθαρσης «Λαϊκή Μέριμνα» στον Αγ. Δημήτριο Αττικής).

Ο Ναός του Θεού... «Νοσοκομείο» ψυχών και σωμάτων

Αλήθεια, πόσα μας χωρίζουν;

Αντίδωρο: Το χαμόγελό τους

Το φωτογραφικό υλικό εδόθη στον Όμιλό μας από τον κο Κυριάκο Μαλτέζη (γενικό ιατρό) κ

ΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗΣ

Η ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΩΣ ΜΕΣΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΤΗ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ

Ο Μητροπολίτης Ιγνάτιος στη γιορτή της κατασκήνωσης

Στην οργάνωση και λειτουργία της κατασκήνωσης πρόσφερε εθελοντικά τις υπηρεσίες της η Ελληνίδα, δίδα Μαρία-Ζωή Παυλίδου, απόφοιτη Προσχολικής Αγωγής παιδιών με αναπηρία, τελειόφοιτη της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, η οποία ασχολείται επί σειρά ετών με κατηχητικό έργο και παιδικές κατασκηνώσεις.

Την ώρα της Θείας Λειτουργίας μικροί και μεγάλοι ήταν αφοσιωμένοι στον Θεό

Ο Μητροπολίτης Ιγνάτιος ευλογεί την κατασκήνωσή μας με την παρουσία του και τη συμπαράστασή του

Η ώρα της κατήχησης

Μετά την κατήχηση, ακολουθούσε η ώρα της χειροτεχνίας

και την δίδα Μαρία-Ζωή Παυλίδου (απόφοιτη Προσχολικής Αγωγής παιδιών με αναπηρία).

«Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ»

Ο Καθηγητής κος Ηρακλής Ρεράκης αναπτύσσει την εισήγησή του.

Τον τελευταίο καιρό και συγκεκριμένα από το 2011, και ενώ βρισκόμαστε ως λαός σε μια βαθύτατη προσωπική, πνευματική, κοινωνική, πολιτισμική και οικονομική κρίση, γινόμαστε μάρτυρες ενός πνευματικού εγκλήματος που επιχειρείται στη χώρα μας και δεν είναι άλλο από την προσπάθεια νόθευσης και αποδόμησης της πίστεως των Ελλήνων ορθοδόξων μαθητών, μέσα από το μεθοδευμένο γι΄αυτό το σκοπό Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών για το μάθημα των Θρησκευτικών με τη σφραγίδα και την έγκριση της πρώην Υπουργού Παιδείας κ. Διαμαντοπούλου.

Το νέο Πρόγραμμα συντάχτηκε, εν κρυπτώ, από μια ομάδα θεολόγων, χωρίς την ενημέρωση και τη σύμπραξη της Εκκλησίας, των Θεολογικών Σχολών και των θεολογικών Ενώσεων, και από τότε εφαρμόζεται πιλοτικά σε περίπου (150) Δημοτικά και Γυμνάσια της χώρας.

Με το Πρόγραμμα αυτό καταστρατηγείται η θρησκευτική ελευθερία των μαθητών και επιβάλλεται σ΄αυτούς, ελέω εξουσίας, να μην διδάσκονται πλέον την ορθόδοξη πίστη τους, αλλά να διδάσκονται από την Τρίτη Τάξη Δημοτικού σε κάθε διδακτική ενότητα όλες μαζί τις θρησκείες: (6) ανατολικές Θρησκείες και (1) χριστιανική σε (3) εκδοχές, την Ορθοδοξία, τον Παπισμό και τον Προτεσταντισμό, μια πολυθρησκειακή ή πανθρησκειακή δηλαδή διδασκαλία.

Τα κείμενα που ακολουθούν είναι μερικές μόνο από τις θέσεις του Νέου Προγράμματος Σπουδών (ΠΣ) και του Οδηγού του Εκπαιδευτικού (ΟΕ) που δείχνουν τον τρόπο και το μέγεθος που μεθοδεύεται και διενεργείται η αποδόμηση της ορθοδόξου πίστεως στο μάθημα των Θρησκευτικών (ΜτΘ):

«Με το νέο ΠΣ για πρώτη φορά επιχειρείται η διδασκαλία των θρησκειών στην υποχρεωτική εκπαίδευση. Στο νέο ΠΣ παραμένει ο Χριστιανισμός, ενώ σταδιακά επιχειρείται η προσέγγιση άλλων έξι θρησκειών: του Ιουδαϊσμού, του Ισλάμ, του Ινδουισμού, του Βουδισμού, του Ταοϊσμού και του Κομφουκιανισμού»[1].

Το νέο μοντέλο του ΜτΘ θεμελιώνεται στη *«γνώση γύρω και μέσα από τις Θρησκείες»*[2]. Σε αυτή τη νέα προοπτική του, *«το ΠΣ επιτρέπει στο ΜτΘ να υπηρετήσει <u>τη μετάβαση του μαθητή από το γράμμα στο πνεύμα των θρησκειών, δηλαδή στο υπαρξιακό, λατρευτικό, κοινωνικό και πολιτισμικό</u>»*[3].

1 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, Οδηγός Εκπαιδευτικού, σ. 27.
2 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, σ. 12.
3 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, σ. 22.

Το νέο Πρόγραμμα αντί να συμβάλλει στην ολοκλήρωση της προσωπικότητας του μαθητή, σχεδιάζει το διχασμό της, αφού στόχος του είναι να καλλιεργήσει ο μαθητής στο σχολείο μια νέα κοσμική θρησκευτική συνείδηση και μια νέα πνευματικότητα, διαφορετική από εκείνη της Εκκλησίας του Χριστού και των γονέων του.

Αναφέρεται λοιπόν ότι *«άλλο πράγμα είναι η "ανάπτυξη θρησκευτικής συνείδησης" ως παιδαγωγικός σκοπός της Εκπαίδευσης και άλλο με βάση θρησκευτικά ή εκκλησιαστικά κριτήρια»*[4].

«Εντός του συνθετικού πλαισίου διαμόρφωσης της μη ομολογιακής θρησκευτικής εκπαίδευσης ξεκίνησαν προσπάθειες για εισαγωγή περισσότερων στοιχείων που να ενν οούν την πνευματική και ηθική ανάπτυξη των παιδιών, εννοώντας βέβαια την «πνευματικότητα» σε μια ευρύτερα ανθρωπιστική διάσταση και με κανένα τρόπο ταυτίζοντάς την αποκλειστικά με την χριστιανική πνευματικότητα»[5].

Επισημαίνεται ότι με το νέο Πρόγραμμα δεν διδάσκονται απλώς οι θρησκείες πληροφοριακά στο μαθητή για το πώς και τι πιστεύουν δηλαδή οι διάφοροι λαοί, όπως γινόταν μέχρι τώρα στο ελληνικό σχολείο, αλλά επιδιώκεται η βιωματική ενσυναίσθηση και αποδοχή του πνεύματος και των αρχών όλων μαζί των θρησκειών:

«Σε αυτή τη νέα προοπτική του, το ΠΣ επιτρέπει στο ΜτΘ να υπηρετήσει τη μετάβαση του μαθητή από το γράμμα στο πνεύμα των θρησκειών, δηλαδή στο υπαρξιακό, λατρευτικό, κοινωνικό και πολιτισμικό αξιακό τους αντίκρισμα»[6].

Με το Πρόγραμμα αυτό καταστρατηγείται η θρησκευτική ελευθερία των μαθητών και επιβάλλεται σ΄ αυτούς, ελέω εξουσίας, να μην διδάσκονται πλέον την ορθόδοξη πίστη τους, αλλά να διδάσκονται από την Τρίτη Τάξη Δημοτικού σε κάθε διδακτική ενότητα όλες μαζί τις θρησκείες.

• Ο ΟΕ αναφέρει ακόμη ότι ο μαθητής οδηγείται *«στην πνευματική και υπαρξιακή αλήθεια που κομίζουν οι θρησκείες»*[7]. Η γνώση των θρησκειών καθοδηγεί τους μαθητές σε *«μία κριτική ανάπτυξη της θρησκευτικής τους συνείδησης με γνώσεις, αξίες και στάσεις που παρέχει για τις θρησκείες»*. Οι μαθητές διεκδικούν την αλήθεια, χωρίς *«να διαποτίζονται σε μία θρησκευτική άποψη»*[8]. Τους προσφέρονται, κατά το Νέο ΠΣ *«ευκαιρίες να μελετήσουν και να στοχαστούν διαφορετικές θρησκευτικές και φιλοσοφικές θεωρήσεις»*[9].

• Το νέο Πρόγραμμα συμβάλλει έτσι ώστε να οδηγήσει το μαθητή στην άρνηση της προσωπικής θρησκευτικής του αλήθειας και παράδοσης, χαρακτηρίζοντάς την ως λανθάνουσα ή μερικώς αρθρωμένη και βοηθώντας τον να μετακινηθεί, μέσα από τη γνώση των άλλων θρησκευτικών και κοσμικών παραδόσε-

4 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, Οδηγός Εκπαιδευτικού, σ. 273
5 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, Οδηγός Εκπαιδευτικού, σ. 13.
6 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, σ. 22.
7 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, σ. 98.
8 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, σ.13.
9 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, Οδηγός Εκπαιδευτικού, σ. 15.

ων, στην άρνηση της δικής του:

• Στόχος του Προγράμματος είναι ***«να αφυπνίσει την αντίληψη του μαθητή, ώστε να συνειδητοποιήσει τις θρησκευτικές προκατανοήσεις του, δηλαδή τη λανθάνουσα ή μερικώς αρθρωμένη θρησκευτική του παράδοση. Να τον βοηθήσει να μετακινηθεί από τις προκατανοήσεις του και να διαλεχθεί με τις αφηγήσεις και τον λόγο βασικών θρησκευτικών αλλά και κοσμικών παραδόσεων που αρνούνται τη θρησκευτική αλήθεια»*** [10].

Το νέο Πρόγραμμα συμβάλλει έτσι ώστε να οδηγήσει το μαθητή στην άρνηση της προσωπικής θρησκευτικής του αλήθειας και παράδοσης

Ταυτόχρονα το ΠΣ σχεδιάζει να διδάσκονται οι μαθητές διάφορες κακοδοξίες, όπως, για παράδειγμα, ότι οι διάφοροι αρχηγοί των θρησκειών είναι άγιοι:

«άγιοι άνθρωποι στις θρησκείες του κόσμου: Βούδας, Κομφούκιος, Μωάμεθ, Βισνού (Κρίσνα), Δαλάι Λάμα, Γκάντι και πολλά άλλα πρόσωπα ιστορικά και μυθικά»[11].

Περιλαμβάνει επίσης απαράδεκτες και αντορθόδοξες προτροπές προς το μαθητή όπως ότι πρέπει να χειραφετηθεί από το θρησκευτικό του παρελθόν, δηλαδή την παράδοσή του, όταν γνωρίζουμε την παραγγελία του Απ. Παύλου που είναι Εκείνος που έφερε τον Χριστιανισμό στην Ελλάδα: *«Άρα αδελφοί, στήκετε και κρατείτε τας παραδόσεις ας εδιδάχθητε είτε διά λόγου είτε διά επιστολής ημών»*[12] και όταν είναι δεδομένο ότι για τον ορθόδοξο χριστιανό η πίστη του βασίζεται στην Παράδοση:

Τα πάντα, λέει το νέο ΠΣ, μπαίνουν σε μια διαδικασία κριτικής για *«να διαμορφώσει ο μαθητής τη δική του άποψη, αλλά και αντι-άποψη». Καμιά απόδειξη δεν γίνεται αποδεκτή "ελαφρά τη καρδία". Τίποτε δεν θεωρείται δεδομένο, καμιά εξουσία δεν είναι υπεράνω κριτικής. Ο μαθητής επιβεβαιώνει ότι η επιστήμη τολμά, επινοεί και ελευθερώνει. Πάνω και πέρα από την κατανόηση υπάρχει ένα ενδιαφέρον του κάθε μαθητή για μια αναζήτηση αυτού που ορίζεται ως "χειραφέτηση". Οι άνθρωποι πρέπει να είναι ελεύθεροι, να διαμορφώνουν τις δικές τους γνώμες. Η γνώση είναι αληθινή, όταν μας ελευθερώνει από ό,τι ονομάζεται "πρόσδεση στο παρελθόν". Χωρίς αυτό το χειραφετικό ενδιαφέρον οι "αλήθειες" οποιασδήποτε γνώσης λειτουργούν στατικά και ενδεχομένως χρησιμοποιούνται για ποικιλότροπη χειραγώγηση»*[13].

Με το νέο ΠΣ γίνεται ακόμη συστηματική μεθόδευση για να υιοθετηθεί από τους μαθητές η αντίληψη ότι η θρησκεία τους δεν είναι τίποτα άλλο από μια λογική έννοια, μια ανθρώπινη επινόηση, ένα λογικό δημιούργημα, όπως συμβαίνει με τις άλλες θρησκείες, καθόσον αφενός δεν διδάσκεται η αλήθεια για την πίστη τους, ότι δηλαδή πρόκειται για τη μοναδική Αποκάλυψη και φανέρωση του Θεού Λόγου εν σαρκί στον κόσμο και αφετέρου διαρκώς μειώνεται, διαστρεβλώνεται και ισοπεδώνεται η πίστη τους, θεωρούμενη ως μία θρησκεία με καθαρά ανθρώπινα και ορθολογικά χαρακτηριστικά, έτσι όπως την ήθελε και τη διακήρυξε ο αποδομημένος πλέον στην Ευρώπη διαφωτισμός. Ταυτόχρονα εκθειάζονται μόνον

10 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, Οδηγός Εκπαιδευτικού, σ. 101 -102.

11 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, σ. 57.

12 Β΄ Θεσσαλ., 2,15.

13 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, σ. 21.

με νεστορειανικό τρόπο τα κοινωνικά και ανθρώπινα χαρακτηριστικά των θρησκειών, μία από τις οποίες φυσικά θεωρείται και η Ορθόδοξη πίστη! :

Το ΜτΘ *«θεμελιώνεται στη σχέση του με το λόγο και την ερμηνεία του» και «στοχεύει να οικοδομήσει λογικά τη θρησκευτική αγωγή των παιδιών και των εφήβων»*[14]. *«Μια σύγχρονη αντίληψη για το ΜτΘ καλείται να εστιάσει το ενδιαφέρον του μαθητή στην ανθρώπινη διάσταση των θρησκειών»*[15].

Μέσα από συγκεκριμένα παραδείγματα διαπιστώνει κανείς τη σκοπιμότητα του νέου Προγράμματος:

Στην ενότητα με τίτλο: *«Κυριακή, Μια σημαντική ημέρα της εβδομάδας»*, οι μαθητές της Γ΄ Δημοτικού μαθαίνουν για την Κυριακή τα παρακάτω διαθρησκειακά και πανθρησκειακά διδάγματα, με τα οποία εξισώνεται στη συνείδησή τους η ημέρα εορτασμού της Αναστάσεως του Χριστού με όλες τις σημαντικές εορταστικές ημέρες των Θρησκειών, ενώ ταυτόχρονα ισοπεδώνονται και εξισώνεται ο Σταυρός και τα σύμβολα της πίστεώς τους με τα σύμβολα των Θρησκειών:

• *«Η Κυριακή των Χριστιανών: Στο χριστιανικό ναό (η καμπάνα, ο ναός, τα κεριά, οι εικόνες, ο Σταυρός).*

• *Το Σάββατο των Εβραίων: Στη συναγωγή (ραββίνος, τορά, κεριά, μενορά, κιπά, τεφιλίν).*

• *Η Παρασκευή των Μουσουλμάνων: Στο Τζαμί ή Τέμενος (Κοράνιο, μιναρές, μουεζίνης, χατίπης, ιμάμης, νίψεις προσώπου, χεριών και ποδιών, βγάλσιμο παπουτσιών, μάσμπαχ, κατεύθυνση προσευχής, κήρυγμα).*

• *Σύμβολα θρησκειών του κόσμου: Ο σταυρός, ο ιχθύς, η άμπελος, ο πέλεκυς, το άστρο του Δαβίδ, η Μενορά, η ημισέληνος, το όνομα του Αλλάχ, η Σβάστικα, (Ινδουϊσμός - Τζαϊνισμός), το γιν και το γιανγκ, το ωμ, ο τροχός της διδασκαλίας του Βούδα (ντάρμα), ο λωτός, το σύμβολο της μη βίας (αχίμζα)»*[16].

Ο ΟΕ αναφέρει επίσης για το πώς το νέο Πρόγραμμα οραματίζεται το διδάσκαλο των Θρησκευτικών:

«Δεν υφίσταται καμιά ιδιαίτερη θρησκευτικού χαρακτήρα προϋπόθεση για να διδάξει ένας δάσκαλος το ΜτΘ. Μάλλον απευκταίες θα πρέπει να θεωρούνται τέτοιες προδιαθέσεις. Ένας άθρησκος ή αγνωστικιστής ή αδιάφορος μπορεί να διδάξει με επιτυχία το ΜτΘ, όπως και ένας θρησκευόμενος. Αντίθετα, ένας ζηλωτής θρησκευόμενος έχει μάλλον εξασφαλισμένη την αποτυχία»[17].

«Οι δάσκαλοι στα σχολεία της σύγχρονης πολυπολιτισμικής κοινωνίας είναι σημαντικό, κατά την εκπαιδευτική διαδικασία, να αποστασιοποιούνται κατά το δυνατόν από τη θρησκεία στην οποία ενδεχομένως ανήκουν είτε πατροπαράδοτα είτε από επιλογή»[18].

Ταυτόχρονα το ΠΣ σχεδιάζει να διδάσκονται οι μαθητές διάφορες κακοδοξίες, όπως, για παράδειγμα, ότι οι διάφοροι αρχηγοί των θρησκειών είναι άγιοι

Ο σεβαστός Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου του Αγίου Όρους, Αρχιμ. π. Γεώργιος Καψάνης σε

14 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, σ. 21.
15 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, σ.18.
16 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, σ. 31.
17 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, Οδηγός Εκπαιδευτικού, σ. 268
18 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, Οδηγός Εκπαιδευτικού, σ. 267.

επιστολή του προς την Ιερά Σύνοδο αναφέρει για το νέο Πρόγραμμα Σπουδών:

«Το νέο Πρόγραμμα Σπουδών δημιουργεῖ δικαιολογημένα ἀντιδράσεις. Τό νέο μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν δέν ἔχει πιά Ὀρθόδοξο Χριστιανικό χαρακτῆρα, δέν βοηθεῖ τούς μαθητάς νά γνωρίσουν τήν Χριστιανική τους Πίστι, δέν οἰκοδομεῖ τήν θρησκευτική, τήν ἐθνική καί τήν πολιτισμική ταυτότητα τῶν ἑλληνοπαίδων.

Αὐτός ὁ ἰδιότυπος νεοβαρλααμιτισμός ἐπιβάλλεται ἀπό μία μερίδα θεολόγων, οἱ ὁποῖοι δείχνουν πώς ἐχθρεύονται τήν ἡσυχαστική θεολογία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, τήν μαρτυρική Ὀρθοδοξία τῶν Νεομαρτύρων, τήν ἀσκητική παιδεία τῶν Κολλυβάδων, τήν ἁπλοϊκή πίστι τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Παλιγγενεσίας τοῦ 1821.

Οἱ θεολόγοι αὐτοί δέν κατανοοῦν ὅτι ἀντιστρατεύονται τόν λόγο τῶν Προφητῶν, τῶν Ἀποστόλων καί τῶν Πατέρων, ὁ ὁποῖος δέν ἀναγνωρίζει ἄλλες ὁδούς σωτηρίας πλήν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστού».

• Όπως διαπιστώνουμε από τα κείμενα που παραθέσαμε το νέο Πρόγραμμα Σπουδών όχι μόνο δεν αναπτύσσει τη θρησκευτική συνείδηση των μαθητών, όπως ορίζει το Σύνταγμα (άρθρ. 16), όχι μόνο δεν βοηθά τους μαθητές να έχουν πίστη στα γνήσια στοιχεία της ορθόδοξης χριστιανικής παράδοσης όπως ορίζει ο εκπαιδευτικός Νόμος 1566 του 1985 αλλά αντίθετα επιδιώκει να δημιουργήσει μια νέα γενιά γενιτσάρων ως προς την ορθόδοξη πίστη. Είναι αντιεπιστημονικό, αντιπαιδαγωγικό, παράνομο, αντισυνταγματικό, αλλοιώνει και τελικά εκμηδενίζει τη θρησκευτική πίστη των παιδιών με τη μέθοδο της πολτοποίησης των θρησκειών και της διδασκαλίας τους στους μαθητές. Σημαντικό είναι να δει κανείς κατά πόσον έχουν δικαίωμα κάποιοι θεολόγοι, οπαδοί και συνοδοιπόροι της ρεπούσειας γραμμής για το θέμα της θρησκευτικότητας των παιδιών, να πειραματίζονται παράνομα και αντισυνταγματικά με τη θρησκευτική πίστη των παιδιών και να προτείνουν να διδάσκονται οι μικροί μαθητές αλλότριες θρησκευτικές πίστεις, φιλοσοφικές θεωρίες και κακοδοξίες, αντίθετες με την πίστη τους στο όνομα του πλουραλισμού και της πολυπολιτισμικότητας. Αυτό το ΠΣ περιλαμβάνει στοιχεία προσηλυτισμού, κατήχησης και προβολής των του πνεύματος και των αξιών που προσφέρουν οι Θρησκείες. Φτάνει μάλιστα στο σημείο να προτείνει να διδάσκονται τα ορθόδοξα παιδιά ακόμη και για ελπίδα λύτρωσης και σωτηρίας στις Θρησκείες: **«οι θρησκείες είναι πηγή ελπίδας για σωτηρία» [19], όταν για την πίστη μας ο Χριστός είναι ο μοναδικός σωτήρας και λυτρωτής.**

Η διδασκαλία ξένων προς τα παιδιά Θρησκειών με την παράλληλη μείωση της ορθοδόξου πίστεώς τους, την οποία χαρακτηρίζουν ως μονοφωνική και κατηχητική, πραγματοποιείται στο νέο ΠΣ, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των γονέων των μαθητών, οι οποίοι είναι αυτοί που εκουσίως οδήγησαν τα παιδιά τους στο βάπτισμά τους στην ορθόδοξη Εκκλησία, προσδιορίζοντας έτσι τη θρησκευτική τους δέσμευση και που έχουν επίσης την ευθύνη, κατά την ευρωπαϊκή νομοθεσία για την ανάπτυξη της θρησκευτικής τους συνείδησης.

Πέρα από αυτά, το Πρόγραμμα αυτό είναι ανεφάρμοστο από πλευράς παιδαγωγικής επιστήμης, διότι βασικός κανόνας κάθε γνώσης είναι ότι τα παιδιά στη διαδικασία της μάθησης πρέπει απαραίτητα να έχουν προηγούμενες πολιτισμικές γνώσεις και εμπειρίες σχετικές με τις διδασκαλίες που διδάσκονται. Τα παιδιά

19 Νέο Πιλοτικό Πρόγραμμα Σπουδών στα Θρησκευτικά, σ.

στην προκειμένη περίπτωση, όμως, δεν έχουν καμιά προηγούμενη γνώση για τις άγνωστες και πρωτάκουστες γι' αυτά θρησκείες. Το πνευματικό τους επίπεδο. επίσης, έχει ως προηγούμενες εμπειρίες και παραστάσεις μόνο εκείνες της Ορθοδοξίας και δεν μπορεί να ανταποκριθεί σε τέτοιες πολυποίκιλες γνώσεις, αξίες και βιώματα των (8) επιπρόσθετων ταυτόχρονα σε κάθε διδακτική ενότητα διδασκόμενων θρησκειών.

Με το νέο ΠΣ γίνεται ακόμη συστηματική μεθόδευση για να υιοθετηθεί από τους μαθητές η αντίληψη ότι η θρησκεία τους δεν είναι τίποτα άλλο από μια λογική έννοια, μια ανθρώπινη επινόηση, ένα λογικό δημιούργημα

Θεωρούμε ότι το νέο ΠΣ, έτσι όπως είναι δομημένο για να διδάσκει (9) θρησκευτικές εκδοχές μαζί επιδιώκει να δημιουργήσει ένα θρησκευόμενο που να μην πιστεύει στον ένα αληθινό Τριαδικό Θεό των Αγίων Πατέρων και διδασκάλων της Ορθοδόξου Παραδόσεώς μας και στη μία Αγία και Καθολική Εκκλησία του και να μην ομολογεί το Ένα Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών, αλλά να αποδομήσει σταδιακά τη μία αυτή πίστη με την ισότιμη παρουσίαση και διδασκαλία όλων των Θρησκειών και των Θεών, με την αβάσιμη και αντιεκκλησιαστική πρόφαση ότι έτσι οι μαθητές μπορούν να γίνουν πλουραλιστές στη ζωή και τη συμπεριφορά τους και να σέβονται την ετερότητα. Αυτή η πολτοποιημένη πολυθρησκειακή διδασκαλία, όμως, δεν υιοθετήθηκε ποτέ έως τώρα από την εκκλησιαστική μας παράδοση ως διδασκαλία της Ορθοδόξου πίστεως και ζωής και είναι απολύτως βέβαιο ότι το μόνο που θα καλλιεργήσει στα παιδιά είναι η σύγχυση φρενών. Είναι επίσης σίγουρο ότι προξενεί ανυπολόγιστη ζημιά στην ακεραιότητα της πνευματικότητάς τους, τραυματίζοντας ή θέτοντας σε αμφισβήτηση την αλήθεια της πίστεώς τους και ταυτόχρονα μειώνοντας θανάσιμα το μέλλον της εσωτερικής και εξωτερικής Ορθοδόξου Ιεραποστολής, ως χρέους του κάθε Χριστιανού. Αν δεν διδάσκονται οι ορθόδοξοι νέοι μας συστηματικά και μεθοδικά την αλήθεια της ορθόδοξης πίστεώς τους, πώς θα μπορέσουν αργότερα να την μαρτυρήσουν, να την ομολογήσουν και να τη διδάξουν σε όλα τα έθνη, όπως εντέλλεται ο Χριστός[20];

Για όλα τα παραπάνω, καλούμε και παρακαλούμε, για μια ακόμη φορά, την μεν Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας μας να αντιμετωπίσει, με βάση την ορθόδοξη πίστη και μόνον και όχι με άλλες σκοπιμότητες και με τη δέουσα μελέτη, προσοχή και σοβαρότητα αυτό το θέμα, το δε Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων να αποσύρει άμεσα το Πιλοτικό Πρόγραμμα των Θρησκευτικών, διότι μεθοδεύει την αλλοίωση και την αλλοτρίωση της θρησκευτικής συνείδησης της νέας γενιάς των Ελλήνων, τραυματίζοντας ταυτόχρονα και την πολιτισμική και την ηθική και την κοινωνική τους ταυτότητα που εξαρτάται και προσδιορίζεται τα μέγιστα από τον ορθόδοξο χαρακτήρα της του μαθήματος των Θρησκευτικών.

Ηρακλής Ρεράκης
Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

20 Ματθ. 28,19-20: «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες τηρείν πάντα όσα ενετειλάμην υμίν».

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
Σ.Α. ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ – ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΝ – ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ
ΑΘΗΝΑ
ΤΡΥΓΩΝΟΣ 3 ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ
113 64 ΑΘΗΝΑ – FAX: 210 86.26.700
ΤΗΛ.: 210 86.26. 225
www.ierapostoli.gr

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ

Στα πλαίσια του 18ου Συνεδρίου τα μέλη του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. αποφάσισαν να σταλεί υπόμνημα στην Ιερά Σύνοδο της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος σχετικά με το μάθημα των θρησκευτικών το οποίο παρατίθεται:

Ἀθήνα, 26-8-2013

Πρός τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΘΕΜΑ: «Τά Πιλοτικά Προγράμματα Σπουδῶν τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν στό Δημοτικό καί στό Γυμνάσιο»

Σεβαστοί Πατέρες,

Στά πλαίσια τῶν ἐργασιῶν τοῦ 18ου Συνεδρίου Ἱεραποστολῆς, πού πραγματοποιήθηκε ἀπό τό Σύλλογό μας στίς 23-25 Αὐγούστου 2013, στίς Κατασκηνώσεις τῆς Ἀράχωβας, συμπεριλάβαμε καί θέματα ὀρθόδοξης διδασκαλίας πού ἀπασχολοῦν ἐκπαιδευτικούς, γονεῖς καί τήν ἑλληνική κοινωνία γενικότερα. Γι' αὐτό θέλουμε νά παρακαλέσουμε τούς Πατέρες, τήν Σεπτή Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στήν ἐπόμενη Ἱεραρχία, πού συμπίπτει καί μέ τήν ἔναρξη τῆς σχολικῆς χρονιᾶς, νά συμπεριλάβετε ὡς θέμα συζήτησης καί τό σχετικό μέ τά νέα Πιλοτικά Προγράμματα Σπουδῶν τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν. Ἐπειδή γνωρίζετε τό θέμα, θά καταθέσουμε ἐν συντομία τίς προτάσεις μας. Θεωροῦμε καθῆκον μας νά ἀπευθυνθοῦμε στή Σεπτή Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐπειδή τό θέμα εἶναι ἐπεῖγον. Ὅπως κατέθεσαν ἔμπειροι ἐπιστήμονες, τό νέο Πρόγραμμα τῶν Θρησκευτικῶν, πού ἐφαρμόζεται πιλοτικά σέ ἀρκετά Δημοτικά καί Γυμνάσια ἐπί διετία, δέν καλύπτει οὔτε τίς παιδαγωγικές ἀνάγκες ἀλλά οὔτε καί τίς Θεολογικές, πού ὀφείλει νά καλύπτει τό σχολεῖο μέ τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Συγκεκριμένα ἀναφέρουμε:

Α) Ἀπό τήν ἄποψη τῆς Παιδαγωγικής-Διδακτικῆς ὑπάρχουν ἐπιστημονικές ἐνστάσεις πού σχετίζονται τόσο μέ τή **μεθοδολογία** ὅσο καί μέ τήν ἐπιλογή τῶν **θεμάτων** τῆς διδακτέας ὕλης στό πιλοτικό πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν. Ὑπάρχουν π.χ. θέματα ἀπό ὅλα τα Θρησκεύματα τά ὁποῖα ὀφείλουν οἱ διδάσκοντες νά παρουσιάσουν σέ μαθητές Δημοτικοῦ καί Γυμνασίου. Ἡ παράλληλη αὐτή διδασκαλία δημιουργεῖ σοβαρή σύγχυση στά παιδιά. Καί βέβαια μέ μιά ματιά στόν ΟΔΗΓΟ ΣΠΟΥΔΩΝ βλέπει κανείς καί πολλά Ὀρθόδοξα θέματα, τά ὁποῖα ὅμως προτείνονται τόσο ἀποσπασματικά καί μέ στόχους τόσο ἀσαφεῖς πού ἀποδεικνύονται ἀντιπαιδαγωγικά. Δέν μπορεῖ π.χ. νά διδαχθεῖ ὁ μαθητής τῆς **Πρώτης Γυμνασίου** τό θέμα Ἀποστολική Σύνοδος, ἀφοῦ δέν ἔχει διδαχθεῖ τά σχετικά μέ τή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ καί τή ζωή τῶν Ἀποστόλων, πού πρέπει νά προηγηθοῦν. Ὁ στόχος ἐδῶ εἶναι κοινωνικός καί ὄχι θεολογικός, ἀφοῦ ἡ διδασκαλία, μετά τήν πληροφορία ὅτι στήν Ἐκκλησία συνεργάζονταν οἱ Χριστιανοί γιά τή λύση τῶν προβλημάτων, ἐξελίσσεται μέ θέμα συζήτησης τή συνεργατικότητα καί ὄχι μέ τήν οὐσία τῆς θεολογικῆς ὑποθέσεως τῆς Ἀποστολικῆς Συνόδου. Αὐτή ἡ παρέκκλιση ἀπό τούς θεολογικούς στόχους ἀποτελεῖ βασικό στοιχεῖο ἀντιπαιδαγωγικότητας τῶν προγραμμάτων αὐτῶν.

Τονίστηκε ἐπίσης στό Συνέδριο, ὅτι παρουσιάζονται τά θέματα τῶν μαθημάτων ὡς πληροφορίες, ὁπότε δέν δημιουργεῖται τό ὑπόβαθρο πού ἀπαιτεῖται, ὥστε οἱ μαθητές νά ἔχουν τίς προϋποθέσεις προσέγγισης τῶν θεολογικῶν θεμάτων. Γιά τήν περίπτωση αὐτή, ὁ γνωστός Παιδαγωγός Jerome Bruner ὑπογραμμίζει ὅτι *Γνώσεις πού ἀποκτήθηκαν χωρίς ἀρκετό ὑπόβαθρο γιά νά τίς συγκρατήσει, εἶναι γνώσεις πού οἱ πιθανότητές τους νά μείνουν στήν μνήμη εἶναι λίγες. Ἕνας ἀριθμός ἀπό ἀσύνδετα γεγονότα εἶναι καταδικασμένος νά μήν ἐπιζήσει γιά πολύ στή μνήμη.*

Β) *Ἀπό Θεολογική ἄποψη* μποροῦμε τεκμηριωμένα νά ὑποστηρίξουμε, ὅτι ὁ προσδιορισμός **συγκεκριμένης ὁμολογιακῆς ἀφετηρίας,** προσφέρει τήν ἀφορμή πραγματικῆς καί οὐσιαστικῆς ἀντιπαράθεσης θέσεων. Συμβάλλει ἔτσι στήν διαμόρφωση τῆς ταυτότητας τοῦ νέου ἀνθρώπου πού τό σχολεῖο ἀναλαμβάνει νά διαπαιδαγωγήσει. Ἐξάλλου καί οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν ἀπό ἄλλες χῶρες, **θέλουν** τά παιδιά τους νά διδάσκονται τά θεολογικά μαθήματα, ὥστε νά ἐνημερώνονται καί νά ζοῦν τήν ἑλληνική παράδοση σέ ὅλες της τίς ἐκφάνσεις.

Γι' αὐτό καί προτείνουμε νά συζητηθεῖ τό θέμα στήν προσεχῆ σύγκληση τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νά γίνουν γνωστές, σέ κληρικούς καί λαϊκούς, οἱ λανθασμένες θέσεις τοῦ Πιλοτικοῦ Προγράμματος Σπουδῶν καί νά σχεδιασθεῖ ἕνα νέο πρόγραμμα Θρησκευτικῶν **μέ ὅλες τίς παιδαγωγικές καί ὀρθόδοξες θεολογικές προϋποθέσεις.**

Γιά τόν Πανελλήνιο Χριστιανικό Ὅμιλο Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

Ἡ Πρόεδρος
Μαρία Καρατσάλου-Γεωργούλα Μαρία

Ἡ Γενική Γραμματεύς
Αἰκατ. Παπακωνσταντίνου

ΛΗΞΗ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ-ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ο κος Δημ. Γεωργούλας, προεδρεύων του συνεδρίου,κηρύττει την λήξη του.

Σεβασμιότατε, σεβαστοί πατέρες, ελλογιμότατοι κ.κ. καθηγητές,
αγαπητοί σύνεδροι,

Ολοκληρώνεται σε λίγο και το 18ο τριήμερο ιεραποστολικό Συνέδριο. Είναι και το Συνέδριο αυτό ένα ακόμη μνημόσυνο στον αείμνηστο γέροντα Κων/νο, που συνέλαβε το σχέδιο, θεμελίωσε με τον ιδρώτα του και τη βοήθεια εκλεκτών συνεργατών του αυτό το τόσο χρήσιμο εργαστήρι ψυχών και καθιέρωσε και το ετήσιο αυτό Συνέδριο.

Στην αισθητική του χώρου αυτού η ψυχή του κάθε πιστού ανθρώπου σκιρτά και χαίρεται όσες φορές και αν βρεθεί εδώ. Αυτό το κάλλος της ιερότητας προτρέπει την ψυχή σου να ανυψωθεί, να θαυμάσει, να ευχαριστηθεί. Ώρες πρωινές, ώρες δροσερές, με το πρώτο φως του ηλίου να καταυγάζει τις αίθουσες, ακούστηκαν και πάλι εξαίρετες εισηγήσεις με λόγια που και την ψυχή μας άγγιξαν και μας νουθέτησαν, μας δίδαξαν, μας καθοδήγησαν. Άνοιξαν μέσα μας οι δρόμοι της τρυφερότητας.

Σιωπή και κατάνυξη, στο ναό, στοχασμοί και θάμπωμα ματιών στη συμμετοχή στις Θ. Λειτουργίες και προσευχές. Τα πάντα μας δημιουργούσαν ευχάριστους συνειρμούς και, όταν η ψυχή μας υψωνόταν πρός τον Ουράνιο Βασιλέα, εμπεδωνόταν μέσα μας μια εικόνα καλύτερης και ανώτερης ζωής.

Αφού γνωρίσαμε και πάλι τα σύγχρονα προβλήματα των ορθοδόξων ιεραποστόλων και αφήσαμε τη σκέψη μας να ανατρέξει παντού, όπου η ανέχεια, η πείνα και οι αρρώστιες θερίζουν τον κόσμο, οφείλουμε να ευαισθητοποιηθούμε ακόμη περισσότερο και να προσφέρουμε όπου και όπως ο καθένας μπορεί,παρά την ηθική και οικονομική κρίση, που μαστίζει τη χώρα. Ευχαριστούμε θερμά τους εξαίρετους ομιλητές, κληρικούς και λαϊκούς, που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκλησή μας και βρέθηκαν κοντά μας. Ανέπτυξαν τα θέματά τους με απλότητα, σαφήνεια και με αριστοτεχνικό τρόπο, ώστε να γίνουν κατανοητοί και να ικανοποιήσουν, κατά τη γνώμη μου, όλους τους ακροατές μας.

Τις θερμότερες ευχαριστίες μας στο Σεβασμιότατο μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας κ . Γεώργιο για την προσέλευση του και το χαιρετισμό του.

Ευχαριστούμε θερμά τον ιεραπόστολο Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε κ. Σεραφείμ που τίμησε το Συνέδριό μας με την παρουσία του, μας έδωσε πολλές πληροφορίες για την Ορθόδοξη ιεραποστολή στην περιοχή του και ακούσαμε και τα καλά λόγια του για τον αείμνηστο Κων/νο.

Η χαρά μας ήταν και πάλι πολύ μεγάλη, γιατί είχαμε και πάλι κοντά μας, έστω και για λίγο, το Σεβασμιότατο μητροπολίτη Κυθήρων και Αντικυθήρων και πνευματικό μας πατέρα κ.κ. Σεραφείμ και τον ευχαριστούμε θερμά.

Ευχαριστούμε, τέλος, και για μια ακόμη φορά τη χαμογελαστή μανούλα με το επιτελείο της για τη χαρισματική ευγένεια και καλοσύνη τους και για την πλούσια φιλοξενία τους, καθώς και όλους, όσοι βοήθησαν για να οργανωθεί και πραγματοποιηθεί το Συνέδριο αυτό, όσους μας υπηρέτησαν τόσες μέρες και θα βοηθήσουν για την καθαριότητα του χώρου και των κοιτώνων της κατασκήνωσης.

Φεύγοντας λοιπόν, απόψε από εδώ, αγαπητοί σύνεδροι, ας κάνουμε όλοι τον απολογισμό μας και ας προσπαθήσουμε να αξιοποιήσουμε όσες ευκαιρίες μας δίνονται ακόμη, για να περάσουμε ειρηνικά και καρποφόρα το υπόλοιπο της ζωής μας στη γη, και με αληθινή πίστη, να διώξουμε μακριά κάθε φόβο και αγωνία.

Δημήτριος Κ. Γεωργούλας

Σας ενημερώνουμε ότι λόγω ελλείψεως χώρου, όλες οι εισηγήσεις και παρουσιάσεις του Συνεδρίου έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του Ομίλου μας www.ierapostoli.gr

Αναμνηστική φωτογραφία των συνέδρων

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΕΝΥΑΣ κ.κ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ

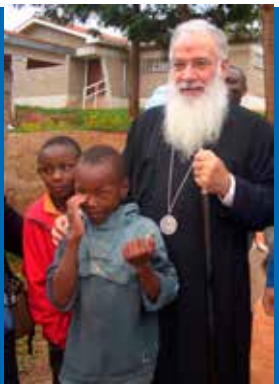

Παραθέτουμε αποκλειστική συνέντευξη που έδωσε στο περιοδικό μας ο Σεβ.Κένυας κ.κ.Μακάριος. Ο Μητροπολίτης Κένυας κ.κ.Μακάριος εδώ και τριάντα χρόνια, διακονεί την Ορθόδοξη Ιεραποστολή στην ήπειρο της Αφρικής.

1. Ποια γεωγραφική έκταση καλύπτει η ποιμαντική σας περιοχή και πόσες ενορίες περιλαμβάνει;

Για λόγους ιστορικούς είμαι υποχρεωμένος να πω ότι η Μητρόπολη Κένυας ιδρύθηκε, διά πατριαρχικής και συνοδικής αποφάσεως, το έτος 1958, με πρώτο μητροπολίτη τον Νικόλαο, ο οποίος, μετέπειτα, ανήλθε στον Πατριαρχικό θρόνο (1968 – 1986). Όταν πρωτοϊδρύθηκε η Μητρόπολη Κένυας περιλάμβανε και τις χώρες της ανατολικής Αφρικής Ουγκάντα και Τανζανία. Γεωγραφικά, μπορούμε να πούμε, ότι η Κένυα είναι 60 φορές μεγαλύτερη από την Κύπρο και 8 φορές μεγαλύτερη από την Ελλάδα. Σ' όλη την επικράτεια της χώρας λειτουργούν, περίπου 300 ενορίες, από τις οποίες οι μισές είναι εγκαινιασμένες.

2. Σε ποια κατάσταση παραλάβατε τη Μητρόπολή σας (πνευματική, κοινωνική, εκπαιδευτική) και σε ποια θέση βρίσκεται σήμερα;

Οπωσδήποτε, η Μητρόπολη Κένυας πέρασε διάφορες φάσεις και, εδώ, πρέπει να πω ότι οι εκάστοτε μητροπολίτες και έξαρχοι, που διακόνησαν στους χώρους της Μητροπόλεως, προσέφεραν, ο καθένας με το δικό του τρόπο και με τη δική του μέθοδο, την ταπεινή του διακονία, δημιουργώντας ενορίες, σχολεία, κλινικές κ.ά. Οι καταστάσεις που πέρασαν οι εκάστοτε μητροπολίτες ήταν δύσκολες, για το λόγο ότι δεν υπήρχε ένα συγκεκριμένο κέντρο, από όπου θα ξεκινούσαν οι ιεραποστολικές δραστηριότητες σ' όλους τους τομείς, μιας και σκοπός της Εκκλησίας είναι να μεταφέρει το μήνυμα του Ευαγγελίου στους διψασμένους ανθρώπους, οι οποίοι στο τέλος, οδηγούνται στην οδό της σωτηρίας. Γι' αυτό, για να λειτουργήσει σωστά η Εκκλησία, μέσα στο πνεύμα της ιεραποστολής, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η δημιουργία πνευματικών κέντρων, εκπαιδευτικών και κοινωνικών εστιών, από όπου θα μορφώνονται οι νέοι και θα μπορούν να αναπτυχθούν και να διακονήσουν στη συνέχεια, ως κληρικοί και λαϊκοί, τον πιστό λαό του Θεού, στις χώρες και στις ενορίες τους.

Γι' αυτό το λόγο ιδρύθηκε από τον αείμνηστο Αρχιεπίσκοπο Κύπρου Μακάριο Γ΄ η Ορθόδοξη Πατριαρχική Σχολή, που φέρει το όνομα του ιδρυτή και η οποία

καλύπτει μεγάλο αριθμό δραστηριοτήτων σε όλους τους τομείς.

3. Ποιες είναι οι δυσκολίες και τα εμπόδια που αντιμετωπίζετε στον ευαγγελισμό των πιστών στην αχανή μητρόπολή σας;

Οπωσδήποτε, οι δυσκολίες είναι πάρα πολλές. Είναι πολύ φυσικό κάποιος που εργάζεται στις λεγόμενες αναπτυσσόμενες χώρες να βλέπει ότι οι συνθήκες διαφέρουν πολύ από τη δική μας πραγματικότητα. Στους τομείς που η Εκκλησία πρωτοστατεί, όπως η παιδεία, η ιατρική, η φιλανθρωπία, εμπλέκουν έντονα και αποτελεσματικά, όλους όσοι έθεσαν ως αφετηρία στη ζωή τους να προσφέρουν την υπηρεσία τους όσο κι αν το έργο του ευαγγελισμού των φυλών φαίνεται τόσο δύσκολο και πολλές φορές ακατόρθωτο. Όμως, με πολλή προσευχή, με σοφία και σύνεση οι εργαζόμενοι, που έθεσαν ως στόχο στη ζωή τους τη διακονία και την προσφορά προς τον πλησίον, πρέπει κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες να σταθούν όρθιοι στο δύσκολο αλλά θεάρεστο έργο, που αποφάσισαν να επιτελέσουν, ανάμεσα στους Αφρικανούς αδελφούς μας. Από την προσωπική μου πείρα αναφέρω ότι, καθ' όλο το διάστημα της εδώ διακονίας μου πέντε φορές δέχθηκα ένοπλες επιθέσεις από ληστές, τόσο στο χώρο της μητρόπολης όσο και εκτός. Με τον ίδιο τρόπο αλλά αυτή τη φορά λόγω των καιρικών συνθηκών και των ανύπαρκτων δρόμων, ιδιαίτερα όταν είναι εποχή των βροχών, αντιμετωπίσαμε κινδύνους, λόγω αναπόφευκτων συγκρούσεων με άλλα αυτοκίνητα. Δόξα τω Θεώ, επιζήσαμε.

Ο Θεός μας έδωσε και συνεχίζει να μας δίνει, καθημερινά, δυνάμεις, πνευματικές και σωματικές, για να μη φοβόμαστε τέτοιου είδους περιστάσεις και συμφορές. Ακόμα, θα πρέπει να αναφέρουμε εδώ και το θέμα της υγείας. Λόγω των πολλαπλών τροπικών ασθενειών όλα αυτά μας δημιουργούν το αίσθημα ότι ο διάβολος τα κανονίζει έτσι ώστε να απογοητευθούμε και να εγκαταλείψουμε το χώρο. Για μας, όμως, όλα αυτά τα αντιμετωπίζουμε, γιατί πιστεύουμε ότι είναι πειρασμοί εκ του πονηρού.

4. Αυτοί που ασπάζονται την Ορθοδοξία έχουν κάποια θρησκευτική παιδεία και τι είναι αυτό που τους ωθεί στη μεταστροφή;

Από την ώρα που ο άνθρωπος οδηγείται στο χώρο της παιδείας, που οπωσδήποτε είναι ένας χώρος υγιής από πάσης απόψεως, εύκολα μπορεί να ανακαλύψει τον πραγματικό εαυτό του και τον προορισμό του. Στους χώρους τους δικούς μας, τα παιδιά μας θεωρούν ότι αναπόσπαστο μέρος της παιδείας αποτελεί και η θρησκευτική διαπαιδαγώγηση. Γι' αυτό σ' όλους τους χώρους, όπου υπάρχει εκπαιδευτικό ίδρυμα υπάρχει και ο ναός. Είναι εδώ, ακριβώς, που επιτελείται το μεγάλο θαύμα σε πιστούς και άπιστους, σε άσχετους και σχετικούς, σε θρησκευόμενους και μη κ.ο.κ. Συνεπώς, η παιδεία και η θρησκεία βρίσκονται και συμπορεύονται, για να μεταδώσουν γνώσεις και να αυξήσουν το θρησκευτικό γίγνεσθαι, ώστε στο τέλος, να μπορέσουν να γευθούν τα σωτηριώδη μηνύματα της ορθόδοξης πίστης και παράδοσης. Εκείνο το οποίο συγκλονίζει τους αφρικανούς αδελφούς μας, είναι ο συμβολισμός των διαφόρων αντικειμένων, που χρησιμοποιούνται για τη θεία λατρεία μας, όπως π.χ. οι εικόνες, το θυμίαμα, τα άμφια και - γιατί όχι – ο μουσικός εκκλησιαστικός πλούτος μας. Επειδή για το κάθε μυστήριο της εκκλησίας μας χρησιμοποιούνται, ακριβώς, αυτοί οι συμβολισμοί, έτσι σιγά-σιγά, στο τέλος, τους οδηγούν και καταλήγουν στη μεταστροφή.

Πιστεύουμε ότι όσο πιο πολλά σχολεία

και εκπαιδευτικά ιδρύματα κτίζονται στο χώρο της Μητροπόλεως διευκολύνεται το έργο του Ευαγγελισμού, διότι φρονούμε ότι μέσω της Παιδείας ανοίγονται οι πόρτες προς την Εκκλησία.

5. Υπάρχει συμμετοχή των πιστών στις δραστηριότητες της τοπικής εκκλησίας;

Λόγω της μακρόχρονης παρουσίας της ορθοδοξίας εδώ στην Κένυα, η Μητρόπολή μας έχει οργανωμένες ομάδες νέων και νεανίδων, που αποτελούν την ορθόδοξη Χριστιανική Ένωση Νέων της Κένυας. Οργανώνουν ετήσια συνέδρια Ορθόδοξης πνευματικότητας και φεστιβάλ χορωδιών, δράματος, ποίησης και αθλοπαιδιών. Στις 22 αρχιεπισκοπικές περιφέρειες οι δραστηριότητες αυτές βοηθούν στην κατά Χριστόν καλλιέργεια της νεολαίας μας. Επίσης, υπάρχουν οργανωμένες ομάδες γυναικών και ανδρών, που με τα ετήσια συνέδριά τους φέρνουν κοντά τους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας, ακριβώς για να εμπεδώσουν περισσότερο τη σημασία που έχει η χριστιανική αγάπη και αλληλεγγύη. Οι πιστοί των ενοριών μας έχουν ένα ωραίο έθιμο, που, συνήθως, το εφαρμόζουν κάθε Κυριακή, μετά τη θεία λειτουργία, όπου αφιερώνουν το υπόλοιπο της ημέρας για τα μικρά παιδιά. Γίνεται κατηχητικό σχολείο, κατήχηση δηλαδή στους νέους και στις νέες, εμπέδωση της χριστιανικής πίστης και παράδοσης και στους γονείς ελεύθερη συζήτηση και λήψη αποφάσεων πάνω στα σύγχρονα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι αλλά και σε αποφάσεις που βοηθούν τους πάσχοντες, τους άρρωστους, τα ορφανά. Με τον τρόπο αυτό βρίσκουν λύσεις, για να συμπαρασταθούν στους ανθρώπους αυτούς που έχουν μια πνευματική ή υλική ανάγκη. Έτσι έχουν τη δυνατότητα τη μέρα αυτή της Κυριακής να την περνούν μαζί όλοι, θυμίζοντας έτσι τις πρώτες χριστιανικές αγάπες.

6. Ποιοι οι προβληματισμοί των νέων ανθρώπων στη Μητρόπολή σας;

Όπως γνωρίζετε στο χώρο που ζούμε υπάρχει μεγάλη κρίση οικονομική. Οι άνθρωποι είναι φτωχοί και επειδή η παιδεία δεν είναι δωρεάν οι νέοι μας αγωνιούν και προβληματίζονται: Πώς θα μπορέσουν να πάρουν τα πρώτα θεμέλια της παιδείας και πώς αργότερα θα συνεχίσουν με ανώτερες σπουδές;

Η στέρηση αυτή είναι φυσικό να δημιουργεί ψυχολογικά προβλήματα. Όμως, η ορθόδοξη εκκλησία βρίσκεται πάντα στο πλευρό των νέων μας και των παιδιών μας, στους πιο φτωχούς δίνει ευκαιρίες μόρφωσης, παρέχοντάς τους υποτροφίες σε όλα τα επίπεδα, από το νηπιαγωγείο μέχρι το πανεπιστήμιο. Έτσι, μετά την αποπεράτωση όλων αυτών των σπουδών, γίνεται ευκολότερη η εξεύρεση εργασίας και απασχόλησης.

7. Ποιες οι σχέσεις σας με τις άλλες ομολογίες και την ελλαδική Εκκλησία;

Εφόσον πιστεύουμε ότι η πίστη των ορθοδόξων είναι η ίδια πίστη που ξεκίνησε από το Χριστό, τους αποστόλους και τους μεγάλους Πατέρες της Εκκλησίας μας, δεν έχουμε κανένα φόβο να συνδιαλεγόμαστε όχι μόνο με τους Χριστιανούς άλλων ομολογιών, αλλά και μη χριστιανών. Επιθυμούμε να λάμψει το φως της αλήθειας. Η παρουσία μας ανάμεσά τους πιστεύουμε, ότι μεταφέρει το αληθινό μήνυμα της ζωής και του προορισμού των ανθρώπων. Με την ελλαδική Εκκλησία από την ώρα που ξεκίνησε η ορθόδοξη εξωτερική ιεραποστολή, όπως καταλαβαίνετε έχουμε άριστες και στενές σχέσεις. Η Εκκλησία της Ελλάδας δίνει, πάντοτε, το παρόν της σ' όλες τις δραστηριότητες της μητροπόλεώς μας για πολλές τώρα δεκαετίες. Το ίδιο συμβαίνει και με την

εκκλησία της Κύπρου αλλά και των επαρχιών του Οικουμενικού Πατριαρχείου, όπως η Αυστραλία, η Αμερική, η Ευρώπη και η αυτόνομη Ορθόδοξη Εκκλησία της Φινλανδίας.

8. Τι προοπτικές έχει η Ορθόδοξη Εκκλησία της Κένυας και ποιο είναι το όραμά σας γι' αυτή;

Ό,τι κατορθώσαμε μέχρι σήμερα οφείλεται στην αγάπη και την άκρα μακροθυμία του ιδρυτή της Εκκλησίας μας Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού. Επειδή η Εκκλησία μας είναι Εκκλησία οικουμενική και απευθύνεται προς όλους τους ανθρώπους, έχοντας υπόψη το κλασικό ρητό από τους λόγους του Κυρίου προς τους αποστόλους «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη» και εκείνο το θαυμάσιο μήνυμα του Αγίου Σιλουανού «Κύριε, δέομαί σου ίνα σε γνωρίσουσι εν πνεύματι Αγίω πάντες οι λαοί της γης». Χρειάζεται βαθιά πνευματική προετοιμασία αλλά και οργάνωση, για να μπορέσουμε να δώσουμε αυτό τον πολύτιμο θησαυρό, που εμείς κατέχουμε εδώ και δυο χιλιετίες, προς τους εν σκότει και σκιά θανάτου αδελφούς μας. Γι' αυτό δεν πρέπει να φοβόμαστε αλλά απεναντίας, το φως του ευαγγελίου και του Χριστού οφείλουμε να το μεταλαμπαδεύσουμε, ακριβώς για να κάνουμε κοινωνούς της ουρανίου βασιλείας Του όλους τους ανθρώπους, αφού επιμένουμε και πιστεύουμε ότι το μήνυμα της ορθοδοξίας είναι πανανθρώπινο και οικουμενικό. Με τη χάρη του Θεού θα συνεχίσουμε την ταπεινή διακονία μας όσο το επιτρέψει ο Θεός, για να μπορέσουμε να δώσουμε στο σημερινό άνθρωπο που βρίσκεται στο σκοτάδι, την αποδοχή ότι αναγνωρίζουμε στο πρόσωπό του τον ίδιο τον Χριστό. Είναι δηλαδή το κάθε ανθρώπινο δημιούργημα εικόνα του Θεού. Έτσι, με αυτό τον τρόπο οραματιζόμαστε να καλέσουμε όλους τους ανθρώπους να γίνουν και αυτοί κληρονόμοι της βασιλείας του Θεού.

9. Σεβασμιώτατε, γνωρίζουμε ότι κατά τη διάρκεια του ακαδημαϊκού έτους, δηλαδή από Σεπτέμβριο μέχρι τέλος Μαΐου, ασχολείστε εκτός από τα προγράμματα της Μητροπόλεως Κένυας στο κέντρο της Ιεραποστολής σας (όπου λειτουργεί η Πατριαρχική Σχολή, το Διδασκαλικό Κολλέγιο και το Δημοτικό Σχολείο) με ποιμαντικές επισκέψεις σε όλη την επικράτεια της Κένυας όπου η Εκκλησία μας δραστηριοποιείται έντονα. Θα θέλαμε να μας πείτε ποιο είναι το πρόγραμμά σας, κατά την περίοδο των μηνών του καλοκαιριού.

Είναι γεγονός ότι το πρόγραμμά μας, κατά τη διάρκεια των εννέα μηνών του ακαδημαϊκού έτους, είναι αφιερωμένο σε ποιμαντικές εξορμήσεις και άμεση επαφή με τα εκπαιδευτικά μας ιδρύματα, εκτός Ναϊρόμπης και περιχώρων. Κατά τους μήνες του καλοκαιριού το πρόγραμμά μας διαφοροποιείται, αφού αφιερώνουμε συν τοις άλλοις, σημαντικό χρόνο για προαγωγή της εθελοντικής εργασίας, που προσφέρεται από διάφορους οργανισμούς μέσω του ιεραποστολικού έργου της Μητροπόλεώς μας στα διάφορα ιδρύματα, που βρίσκονται στη μητροπολιτική μας περιφέρεια.

Έτσι, όπως κάθε χρόνο, φέτος ο μήνας Ιούνιος ήταν αφιερωμένος στους παιδίατρους της Ολλανδίας. Οι παιδίατροι της Ολλανδίας είναι μία οργάνωση εθελοντισμού, που επισκέπτονται διάφορες χώρες του κόσμου και εξετάζουν δωρεάν παιδιά της προδημοτικής και δημοτικής εκπαίδευσης. Οι παιδίατροι φέτος ήταν στο σύνολο είκοσι πέντε, χωρισμένοι σε δύο ομάδες. Η πρώτη ομάδα επισκέφθηκε τα

δημοτικά μας σχολεία, που βρίσκονται στη Δυτική Κένυα, από τις 12 μέχρι τις 20 Ιουνίου. Η δεύτερη ομάδα, από τις 20 μέχρι 29 Ιουνίου, εξέτασε τα παιδιά των σχολείων μας που βρίσκονται στη Ναϊρόμπη και στα περίχωρα.

Το μήνα Ιούλιο έφτασε στην Κένυα ομάδα του Παγκύπριου Συνδέσμου Φίλων της Κένυας, όπου στις 5 Ιουλίου εγκαινιάσαμε τον Ιερό Ναό των Αγίων Πάντων, στο χωριό Κίνακοπ, που βρίσκεται κοντά στη λίμνη Ναϊβάσια. Στις 7 του ίδιου μήνα έγιναν τα εγκαίνια ενός άλλου ναού αφιερωμένου στον Άγιο Στυλιανό στην περιοχή των Νάντι στη Δυτική Κένυα. Κατά τη διάρκεια της παραμονής τους οι επισκέπτες μας ξεναγήθηκαν σε ενορίες και εκπαιδευτικά ιδρύματα της Ιεράς Μητροπόλεως Κένυας.

Στις 9 Ιουλίου έφθασε η κ. Χριστιάνα Ριζοπούλου, απεσταλμένη του Υπουργείου Υγείας της Ελλάδας, ύστερα από συνεννόηση με τον Μακαριώτατο Πατριάρχη Αλεξανδρείας Θεόδωρο το Β΄, με σκοπό την καταγραφή και γενική αξιολόγηση όλων των ιδρυμάτων της Μητροπόλεώς μας (σχολείων, κλινικών, ορφανοτροφείων κλπ). Για το λόγο αυτό επισκεφθήκαμε, εκτός των ιδρυμάτων μας στη Ναϊρόμπη και στα περίχωρα, τις περιοχές της Δυτικής Κένυας, που καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος των ιδρυμάτων μας, όπου ως επί το πλείστον κατοικούν οι φυλές Νάντι, Λούγια και Λούο.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής καταθέσαμε θεμελίους λίθους σε τέσσερις νέους ιερούς ναούς. Δεν παραλείψαμε να επισκεφθούμε και την περιοχή των Μασάι, όπου η Εκκλησία μας δραστηριοποιείται τα τελευταία χρόνια. Εδώ θα πρέπει επίσης να πούμε, ότι αφιερώσαμε αρκετό χρόνο στα εν ενεργεία δύο ορφανοτροφεία μας, στο Νιέρι και στη Λαϊκίπια. Εν συνόλω, το μήνα Ιούλιο διανύσαμε περίπου πέντε χιλιάδες χιλιόμετρα.

Στις 18 Ιουλίου φιλοξενήσαμε από την Κύπρο τρεις εθελόντριες εκπαιδευτικούς δημοτικής εκπαίδευσης, που αφιέρωσαν το χρόνο τους στα διάφορα δημοτικά σχολεία της Ναϊρόμπης και των περιχώρων. Περί το τέλος Ιουλίου έφθασε στη Ναϊρόμπη ομάδα νεαρών κατηχητών και κατηχητριών από το Ορθόδοξο Ιεραποστολικό Κέντρο της Αμερικής, οι οποίοι εν συνεχεία επισκέφθηκαν την απομακρυσμένη περιοχή της φυλής των Τουρκάνα στη Λότουα, προς τα σύνορα Αιθιοπίας και Σομαλίας. Ανάμεσα σε αυτούς είχαμε εθελοντές από την Αυστραλία, τη Ρωσία και τη Φινλανδία.

Κατά το μήνα Αύγουστο επισκεφθήκαμε διάφορες και πάλι περιοχές, όπως Κιλιμάντζαρο, Λαϊκίπια, Ελ Ντορέτ και Κισούμου, όπου τελέσαμε κηδείες, γάμους, βαπτίσεις (8 Αυγούστου ομαδικές βαπτίσεις σε ποτάμι δίπλα από την ενορία του Αγίου Λουκά του Ιατρού, κοντά στο Σερέμ και 24 Αυγούστου ομαδικές βαπτίσεις 105 ατόμων σε ποτάμι στην περιοχή Μούμιας, κοντά στην Κακαμέκα, κάτω από καταρρακτώδεις βροχές).

Στις 12 Αυγούστου έφθασε ομάδα εθελοντών ιατρών από την Κύπρο, με επικεφαλής τον Μητροπολίτη Κιτίου Χρυσόστομο, πρόεδρο της Παγκύπριας Οργάνωσης για την Καταπολέμηση της Μάστιγας της Πείνας. Το πρόγραμμα των ιατρών περιελάμβανε επισκέψεις σε ιατρικά κέντρα εκτός Ναϊρόμπης και περιχώρων, μέχρι και το Νακούρου. Στις 25 Αυγούστου τελέσαμε τα εγκαίνια του ιερού ναού αφιερωμένου στη Γέννηση του Χριστού, στην περιοχή των Νάντι και στις 26 τα εγκαίνια του ιερού ναού Αρχαγγέλου Μιχαήλ, στην περιοχή των Λούγια.

Κατά την καλοκαιρινή περίοδο είχαμε ακόμη την ευκαιρία να επισκεφθούμε και να απευθύνουμε χαιρετισμό σε σεμινάρια και φεστιβάλ των νέων και νεανίδων, κατηχητοπαίδων των δημοτικών σχολείων και των γυμνασίων, καθώς επίσης και σε συναντήσεις μητέρων και πατέρων της Μητροπόλεως Κένυας.

10. Με ποιο τρόπο το Πατριαρχείο και ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας συμμετέχουν στο έργο του Ευαγγελισμού στο χώρο της Αφρικανικής Ηπείρου;

Όπως γνωρίζετε, ο ρόλος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας είναι παναφρικανικός, δηλαδή εποπτεύει, στηρίζει, καθοδηγεί, εμπνέει και κατευθύνει την πορεία της Ιεραποστολής στις αχανείς εκτάσεις της Μαύρης Ηπείρου. Εδώ θα πρέπει επίσης να τονίσουμε ότι ο νυν Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόδωρος ο Β΄, που υπηρέτησε προηγουμένως ως τοπικός Ποιμενάρχης στις Μητροπόλεις Καμερούν και Ζιμπάμπουε έχει γνώση βαθιά όλων των προσπαθειών και συνεχώς συμπαρίσταται σε όλες τις εκδηλώσεις της πορείας μας στις κατά τόπους Επισκοπές και Μητροπόλεις του Θρόνου. Επισκέπτεται ο ίδιος συχνά τις Μητροπόλεις, έρχεται σε άμεση επαφή με τους κατά τόπους Ποιμενάρχες και τους πιστούς, βλέπει το έργο που επιτελείται και αναλόγως δίνει τις δέουσες κατευθύνσεις για την καλύτερη προοπτική και προαγωγή του ιεραποστολικού έργου. Βρίσκεται σε συνεχή επαφή μαζί μας και είναι πάντοτε πρόθυμος να συμπαρασταθεί ηθικά, πνευματικά, ακόμη και υλικά, αν υπάρχει ανάγκη. Δεν τελείται τίποτε στο χώρο της Αφρικής χωρίς την ευλογία και την καθοδήγησή του.

11. Ποιο μήνυμα θα δίνατε σήμερα μέσω του Ιεραποστολικού Ταχυδρόμου στους Έλληνες που βιώνουν έντονα οικονομική αλλά και ηθική κρίση;

Χαίρομαι που μου δίνεται η ευκαιρία να επικοινωνήσω με τους εκλεκτούς συνεργάτες, βοηθούς και αναγνώστες του Ιεραποστολικού Ταχυδρόμου, που πραγματικά, για πολλά χρόνια, από την εποχή που ιδρύθηκε, με πρώτο εμπνευστή και πρόεδρο τον αείμνηστο Μητροπολίτη Κωνσταντίνο, τον οποίο είχα την ευλογία να γνωρίσω και προσωπικά εκφράζω τη βαθιά μου εκτίμηση και τις πολλές ευχαριστίες μου για την πολύπλευρη και συνεχή στήριξη της ομάδας αυτής προς τους αδελφούς μας, ανά τον κόσμο. Είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια διανύουμε μια έντονη και σοβαρή οικονομική κρίση, σ' όλα τα επίπεδα. Όμως δε θα μπορούσα ποτέ να παραδεχθώ την οποιαδήποτε ήττα ή απογοήτευση. Ο ορθόδοξος χριστιανικός ελληνικός λαός μας που έχει τις καταβολές του από την αρχαία ελληνική ιστορία μας, αλλά περισσότερο λουσμένος μέσα στα νάματα της χριστιανικής πίστης και παράδοσης, έδωσε ανά τους αιώνες μαθήματα ήθους, πολιτισμού, παράδοσης, γλώσσας, κουλτούρας και – γιατί όχι – να μην παραδεχθούμε ότι από μας όλοι οι λαοί δημιούργησαν το δικό τους πολιτισμό και χρησιμοποίησαν τις πανανθρώπινες αξίες μας για να στηριχθούν ως κράτη και ως φυλές. Είναι καιρός να αντιληφθούμε ότι κατέχουμε τη σοφία και τη σύνεση που απαιτείται, ακριβώς, για να κρατηθούμε δεμένοι με την πίστη των πατέρων μας και να μην υποκύψουμε ποτέ, φτάνοντας στο σημείο της απελπισίας και της απογοήτευσης. Απεναντίας, είναι η ώρα τώρα, να δείξουμε σε όλη την ανθρωπότητα ότι μέσα από τις πρόσκαιρες αυτές δυσκολίες και εμπόδια θα ανακαλύψουμε ξανά την αυτοπεποίθησή μας, την ταυτότητά μας και την αυτογνωσία μας. Όλα αυτά θα μας βοηθήσουν στο τέλος, να καλυτερεύσουμε τους εαυτούς μας πνευματικά και ηθικά. Η δύναμή μας βρίσκεται στην αγάπη που έχουμε για προσφορά προς το συνάνθρωπό μας και τον πλησίον μας.

Επιμέλεια
Μαρία Σταυριανού
Ταμίας Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

ΠΑΤΗΡ ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
(Ἕνας ἀφανής Ἱεραπόστολος)

Τήν 13η Αὐγούστου ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον ὁ πατήρ Χρῆστος Σαραντόπουλος ἐκ Βαλτετσίου Ἀρκαδίας, ἱστορικοῦ τόπου καί σύμβολον Ἐθνικῆς ἐγέρσεως διά τήν Ἱστορικήν πρώτη Νίκην τῶν Ἑλλήνων κατά τῆς Τουρκοκρατίας τοῦ 1821.

Τόν π. Χρῆστο τόν ἐγνώρισα κατόπιν προτροπῆς τοῦ Μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Κωνσταντίνου Καρδίτσης, διότι ἦτο ἐνεργόν μέλος τῆς Ἱεραποστολῆς καί Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς Τριπόλεως.

Ἡ προσφορά τοῦ Μακαριστοῦ πατρός Χρήστου ἦτο μεγίστη, διότι ἦτο πιστόν μέλος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί ἐξ ἑνός λόγου ἄλλου : Ἦτο συμμαθητής τοῦ μακαριστοῦ Χρυσοστόμου Παπασαραντοπούλου τοῦ πρώτου ἐξορμήσαντος κληρικοῦ διά νά μαθητεύση καί βαπτίση τούς ἀδελφούς τῆς Ἀφρικῆς, που δύο χιλιάδες χρόνια ἦσαν χωρίς εὐαγγελισμόν τοῦ Κυρίου. Ὁ Μακαριστός Χρυσόστομος ἐζήτησεν τήν βοήθειαν ἀπό τόν Μακαριστόν π. Χρῆστο Σαραντόπουλον καί ἔτσι ἔγιναν ὄργανα τοῦ Θεοῦ διά τόν εὐαγγελισμόν τῶν ἀδελφῶν μας τῆς Ἀφρικῆς.

Γνωρίζω προσωπικῶς τήν συνδρομήν τοῦ π. Χρήστου πρός τήν Ἱεραποστολήν, ἀλλά ἡ ταπεινότης τοῦ γέροντος δέν ἐπέτρεπε τήν διαφήμισιν τοῦ ἔργου του. Ὅμως ἔρχομαι νά γράψω κάτι δι΄ ἕναν γίγαντα καί ἀδάμαντα πρεσβύτερον τῆς Ἐκκλησίας.

Τολμῶ μετά τήν κοίμησίν του νά γράψω δυό λόγια διά τόν Μακαριστόν γέροντα, διότι αἰσθάνομαι ὑποχρέωση διά τάς ἐπερχομένας γενεάς, ὅτι οὔτε ἡ φτώχεια, οὔτε ἡ καταγωγή, οὔτε τά διπλώματα, οὔτε τό ὀρεινόν τοῦ τόπου εἶναι ἐμπόδιον διά νά γράψει κανείς πνευματικήν καί ἀνθρωπιστικήν ἐργασίαν ἀρεστήν εἰς τόν Κύριον.

Ἀφήνω ὅμως τούς εἰδικούς νά γράψουν διά τήν δρᾶσιν του Μακαριστοῦ π.Χρήστου ὡς εφημερίου τῆς Μητροπόλεως Τριπόλεως.

Ἐγώ ἁπλῶς τονίζω τήν Ἱεραποστολικήν του δρᾶσιν διά τήν ὁποίαν ἐφρόντιζε ὁ ἴδιος νά μήν κοινολογεῖται. Ὁ Μακαριστός Κων/νος Σακελλαρόπουλος ἐγνώριζε τήν δρᾶσιν του καί πολλοί Ἐπίσκοποι Ἀφρικῆς καί ἰδιαιτέρως ὁ Ἐπίσκοπος Τανζανίας κ.κ.Ἰωάννης, πού εἴχαμε συναντηθῆ εἰς τήν Τρίπολιν πολλές φορές, πολλοί ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς θά τόν ἐνθυμοῦνται εἰς τά συνέδρια τοῦ Παρνασσοῦ, διότι ἦτο ποιητής καί μελοποιός τοῦ Ὕμνου τῆς Ἱεραποστολῆς καί τά τραγουδοῦσε κατά τήν ὥρα τῶν γευμάτων.

Ἔφυγε πρός τόν Οὐράνιον Βασιλέα του μέ τά ὅπλα τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἀγάπης, τῆς προσευχῆς, τῆς συγχωρητικότητος καί μετανοίας· ἀφιλάργυρος, ἀκτήμων καί φιλόστοργος πρός τούς ἔχοντας ἀνάγκην συνανθρώπους του.

Ὁ Μακαριστός ἦταν πραγματιστής τῶν λόγων τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί ἔλεγε: «Ὁ χριστιανός ἐργάζεται διά τήν Σωτηρίαν του, ὅταν ἐπιμελεῖται καί τό συμφέρον τοῦ ἀδελφοῦ», δηλ. τό τοῦ Παύλου «Πάντα πᾶσι ἀρέσκων, μή ζητῶν τό ἐμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλά τό τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι».

Μέ εὐλάβεια γράφω αὐτές τίς φτωχές λέξεις πρός τόν ἀλησμόνητον π. Χρῆστο καί παρακαλῶ νά ἔχωμεν τίς εὐχές του ἀπό τόν Οὐρανόν.

Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος
Συντ/χος Δικηγόρος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μήνυμα του Πνευματικού Πατρός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. σελ.3
Ο Τίμιος Πρόδρομος και ο Προφήτης Ηλίας..... σελ. 5
Η «Ιεραποστολή» των νέων αιρέσεων στην Ελλάδα
και στον κόσμο σήμερα. (Μέρος Α') σελ.7
Αναμνήσεις Ιεραποστολικής Διακονίας.....σελ.13
Ο Σεβ. Μητροπολίτης Θηβών και Λεβαδείας
κ.κ. Γεώργιος στο Συνέδριό μας. σελ.17
Άνοιγμα νεανικής καρδιάς
Έτσι όπως το έζησα σελ18
Ανοικτό Παράθυρο στην Ιεραποστολή της Μαδαγασκάρης.....σελ. 20
Η Ορθόδοξη Χριστιανική Ιεραποστολή
και το μάθημα των Θρησκευτικών σελ.22
Υπόμνημα του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. για το μάθημα των Θρησκευτικών.....σελ.28
Λήξη του Συνεδρίου – Ευχαριστίες.....σελ.30
Συνέντευξη στο περιοδικό μας σελ.32
Εξόδιοι λόγοι – Κοιμηθέντες
π. Χρήστος Σαραντόπουλος σελ.38

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΤΡΥΓΩΝΟΣ 3 (ΆΝΩ ΚΥΨΕΛΗ)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr

mail.ierapostoli@gmail.com

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας

PRESS POST
X+7
PRESS POST

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Κωδικός: 01-3914

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας

ΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΣΥ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» ΔΩΡΕΑΝ.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ ΑΝΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ WWW.IERAPOSTOLI.GR

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ – ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ

- **Στις 30 Σεπτεμβρίου στα κεντρικά γραφεία του Συλλόγου μας στην Άνω Κυψέλη έγινε η τέλεση του αγιασμού για την νέα εκκλησιαστική περίοδο. Ο πνευματικός του Ομίλου Σεβ. κ.κ.Σεραφείμ, απηύθυνε σε όλους πατρικές ευχές και νουθεσίες.**
- **Από τα μέσα Οκτωβρίου έχουν ξεκινήσει οι «κύκλοι Μελέτης Αγίας Γραφής» στον Όμιλό μας κάθε Τρίτη & Τετάρτη εβδομαδιαίως.**
- **Ο Όμιλός μας την 28η Οκτωβρίου 2013, ημέρα Δευτέρα και ώρα 6.00μ.μ. στην αίθουσα της Ιεραποστολής, οδός Τρυγόνος 3 στην Κυψέλη θα εορτάσει την προστάτιδά του «Αγία Σκέπη» και την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940. Ο Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Θωμάς Ιωαννίδης θα αναπτύξει το θέμα: «Η 28η Οκτωβρίου 1940: Ιστορικές επισημάνσεις και σύγχρονη προβληματική»**
- **Ο Όμιλός μας στις 15 Ιανουαρίου 2014, θα εορτάσει ιεραποστολικά την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας στην αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου Παρνασσός, με ομιλητή τον Ομότιμο Καθηγητή του ΑΠΘ Πρωτοπρεσβύτερο π.Θεόδωρο Ζήση.**